

В УКРАЇНІ 4 МІЛЬЙОНИ ОСІБ
ЖИВУТЬ В НЕБЕЗПЕЦІ РАДІАЦІЇ

Київ. — Агентство Ассошіейтед Пресс повідомило, що заступник голови комісії контролю енергетики в Україні, який підлягає також атомові електростанції і охорона довкілля, Юрій Шербак заявив, що для ліквідації залишків чорнобильської зони, яка триває приблизно до кінця цього століття, потрібно буде витратити щонайменше 200 мільйонів карбованців (320 бл. дол. за офіційним курсом).

Згідно з опінією Ю. Шербака, в минулому одного із учасників організації «Зелених», на Україні тепер, зокрема на території насиченої атомовою радіацією після чорнобильської катастрофи, живе понад 4 мільйони осіб. Коло 100,000 з них живуть у тій частині України, де рівень радіації все ще становить велику загрозу

УГС ВИМАГАЄ ВИВЕДЕННЯ
ВІЙСЬК З ЛИТВИ

Київ (ПС УГС). — В неділю, 8-го жовтня, Координаційна Рада УГС поширила звернення до народів ССРСР та до урядів і народів країн, що підписали Гельсінкські угоди. У зверненні зокрема сказано:

«За останніми повідомленнями з Вільнюса, імперська окупаційна війська дійшли до останньої межі, за якою може протікати кров. Сьогодні, 8-го квітня, була спроба захопити десантні війська Будінок преси. В операції брали участь не лише десантники, але й передові цивільні провідники».

Українська Гельсінкська Спілка висловлює своє глибоке обурення ескалацією великодержавного насильства і вимагає негайного виведення з Литви імперських військ. «Рухи геть від Литви!»

Звернення підписали члени КР УГС.

На ім'я Михайла Горбачова надіслано також резолюцію, прийняту на конференції Українського Християнсько-Демократичного Фронту. Учасники конференції вимагають негайного припинення провокаційної демонстрації сили на території Литви і розпочати мирні переговори.

На підтримку Литви пройшли мітинги в усіх областях міста України, на яких виступили активісти УГС, СНУМ, УНДЛ та інших організацій.

ЛІТЕРАТУРНИЙ
ВЕЧІР
ЛІНИ КОСТЕНКО

Юніверситет Парк, Па. — Відділ славістики Пенсильванського університету та Фонд Українознавчих Студій Воскобойників влаштовують у четвер, 19-го квітня, лекцію та поетичні читання визначної української поетеси Ліни Костенко, яка була нагороджена державною премією ім. Т. Шевченка та нагородою Фонду Антонівичів. Поетеса читатиме свої твори українською мовою, для англійської публіки буде зроблений синхронний переклад. Початок вечора о год. 7-й вечора в читальні рідкісних книг бібліотеки Патті на третьому поверсі.

ЧИ СПРАВДІ ВЖЕ 25 РОКІВ?

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Справді, важко повірити, що наша повна молодість вертає енергію примабалери Рома Прийма-Богачевська вже 25 років провадить школу танців та літніми таборами з наукою народного танку на терені ЗСА. Здається, що так недавно ми подивлялися, як солістку та примабалерину та ще до того належимо до тих здається, вже не дуже численних постійних глядачів Українського Оперного Театру у Львові в часі німецької окупації, як пригадуємо її перший виступ у віці 13 років, як солістки цього театру.

Для Р. Прийма-Богачевської танок є найбільшою любов'ю цього життя, який вона залишилася безстрашно відданою. Тому вона після років успіхів як солістка, численних виступів спершу ще у Львові, а відтак в Німеччині, Канаді, ЗСА і поїздки по Європі рішила передати свою любов і знання молодшим поколінням.

У 1964 році саме по успішному турне по Європі, Р. Прийма-Богачевська розпочала в Нью Йорку школу танку і веде її безперервно до сьогодні.

Цього року припадає 25-річний ювілей її педагогічних успіхів і саме тому вона заходить до редакції «Свободи» зі своєю молодшою асистенткою Лідією Залуцькою, щоб повідомити про свої плани, зв'язані із цим ювілеєм. Відбудеться він в дні 3-го червня ц.р. у театрі

Рома Прийма-Богачевська з асистенткою Лідією Залуцькою під час інтерв'ю в редакції «Свободи».

Елліс Туллі Голд в Лінколн Центрі, який вже стає добре відомим українській публіці, чи знає вона скільки українських імпрес?

Ювілейна вистава розпочинається о год. 2:30 по полудні. Вона хвилююча, а відтак, що ніколи їх усіх не мала на обліку, але напевно було більше тисяч.

Більшість із них з віком та іншими зацікавленнями закинуло танець, але сентименту до своєї учительки напевно ні. Тому Р. Прийма-Богачевська задумала після ювілейного мистецького виступу влаштувати зустріч із тими давніми учнями, що відгукнуться на її плани та приїдуть на день 3-го червня до Нью Йорку.

ВІДНОВИВСЯ СОЮЗ УКРАЇНОК

Львів (Атена Пашко, Оксана Сапеляк). — Тут 21-го лютого відбулася конференція представників українського жіноцтва. Учасники конференції відновили діяльність Союзу Українок, що був ліквідований внаслідок окупації України більшовиками у вересні 1939 року.

На конференції прийнято статут відновленої організації, вибрано координаційну Раду та прийнято звернення до Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, де вони просять прийняти Союз Українок до СФУЖО, а також про обмін інформацією, зокрема щодо організаційних форм діяльності, оскільки починають свою працю, не маючи ніякого досвіду. Прагнуть налагодити особисті контакти з активістками СФУЖО в діаспорі. Звертаються до адреси: УССР, 290058, м. Львів-58, вул. Левітана, 16, кв. 53, Пашко Алена; тел.: 52-18-90.

Газета «Молодь України» з 1-го квітня опублікувала повідомлення про відновлення Союзу Українок. В газеті також коротко розповідається, що Союз Українок було створено 1917 року в Галичині та що в ній були об'єднані різні соціальні й культурні верстви українського жіноцтва. Головним завданням Союзу Українок було нести в маси культуру, національну свідомість, вчити і вчитися самим, плекати рідні звичаї і мову, зберігати обряди, боротися за піднесення економічного рівня нашого народу, за духовне багатство молоді, за освіту і здоровий побут.

Уже 1933 року в Галичині було 58 філій Союзу Українок у повітвних містах і понад 300 осередків у селах. 1938 року він перетворився на Всесвітній Союз Українок.

Члени Союзу Українок визначили свою роль такою основною засадою: «Український народ доти не підніметься ні матеріально, ні культурно, доки не виховає його від колісниць розумна, просвічена мати».

Відновлений Союз Українок має намір згуртувати тих, хто небайдужий до відродження України, хто вірить у свій народ, його честь і гідність. Поки що осередок створився у Львові, але вони сподіваються, що незабаром організація стане всеукраїнською.

Дж. Пойндекстера визнали винним

Вашингтон. — Колишній контр-адмірал Джан Пойндекстер, який займав від грудня 1985 року пост радника президента Рональда Регана у справах крайової безпеки, визнаний винним в усіх висунених проти нього обвинуваченнях і може бути засуджений до тримісячного ув'язнення на 25 років і грошової карі в сумі 1.25 мільйона доларів.

Дж. Пойндекстер був останнім з обвинувачених у справі «Ірангейт» — таємної доставки зброї Ірану в обмін на закладників і передачі грошей антикомуністичному спротиву в Нікарагуа.

Процес в його справі тривав п'ять тижнів. Шлих мінутний тиждень 12 присяжних вирішували долю Пойндекстера. В суботу, в першій половині дня, вони оголосили, що прийшли до рішення.

Прокуратор Дан Вебб висловив задоволення підсумком процесу, підкресливши, що правова система ще раз показала, що ніхто не може уникнути відповідальності за злочини, який би високий чин не мав обвинувачений і який би пост він не займав.

Прокуратор Дан Вебб висловив задоволення підсумком процесу, підкресливши, що правова система ще раз показала, що ніхто не може уникнути відповідальності за злочини, який би високий чин не мав обвинувачений і який би пост він не займав.

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК

Рочестер, Н.Й. — Спілка Української Молоді влаштує в суботу, 21-го квітня, баль дебютанток, який відбудеться в Українському Домі, 1970 Емпаер бляв Організатори: Корнелі Васьлик та Е. Кузьмович-Блага. Гратиме оркестра, «Веселі часи» з Чикаго. Початок балу о год. 6-й вечора коктейлем, о год. 7-й — вечера. Забава — о год. 9-й. Квитки і столики слід замовляти в Українському Домі у М. Чолач тел.: (716) 671-5272.

ДОПОВІДЬ
С. ПАВЛИЧКО

Вінніпег, Ман. — Відділ славістичних студій Манітобського університету та Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у Канаді запрошують українську громаду Вінніпегу на зустріч і доповідь Соломії Павличко на тему «Жінки в українському суспільстві і літературі», що відбудеться в неділю, 22-го квітня ц.р., о год. 4-й по полудні, в залі Чотирьох, «Просвіта», вул. Флора і Меккензі. С. Павличко, дослідниця романогерманських літератур в Інституті літератури Академії Наук у Києві, є дочкою відомого поета й суспільного діяча Дмитра Павличка.

ПІК 1990 — ПІК
УКРАЇНСЬКОЇ ЄДНОСТІ

Українська діаспора з великим зацікавленням слідкує за подіями в Україні й радіє, що український народ використовує змінені політичні умови й вимагає прав для себе на своїй одвічній землі, яку так послідовно окупувала влада замінює в руїну.

Колись провадилося систематичне обезголювання української нації різними методами, насильними засланнями передових діячів культури і церковно-релігійного життя як прямих фізичним винищенням. За останніх 70 років московсько-совєтського панування Україна понесла найбільші жертви в людях і в природних багатствах. Україну перемінено в колонію найгіршого гатунку, від неї брали, але їй нічого Москва не давала й обернула її в руїну. Останню не перенесло навіть на природі довкілля й частотно катастрофа з нуклеарною станцією в Чорнобилі стала завершенням цієї трагедії України.

Збираючи ці чинники разом, з прикристю і болем доводиться підкреслити, що Україна і Білорусь стали жертвою цього безоглядного визиску Москви та екологічного геноциду.

Користаючи з проголошеної перебудови і гласності в ССРСР, які мають за завдання піднести з руїни економіку, загрозив український народ устами своїх синів-патріотів. Підняли свій голос переслідувані й обезправлені українські національні церкви. Почали появлятися різні неформальні організації, які протиставляють безсподарності й безвідповідальності Комуністичної партії Совєтського Союзу, яка через 70 років узурпувала собі права володіти цілим ССРСР, а в тому і Україною. Серед організацій, які постали в Україні, стали зовсім нормально появлятися різні політично-ідеологічні напрями, часто зі собою не співзвучні, а то й протилежні в своїх політично-ідеологічних заохоченнях.

На щастя появилися Народний Рух України за Перебудову, який охопив усі ці різнополітичні організації, яких ділили ідеологічно-політичні заохочення, але єдиною їх одне бажання покращити долю українського народу, досягнути державної суверенності України. Це власне й було позитивне явище, яке єдине може перетопити всі ті різні погляди і звести їх до одного спільного знаменника, якою є, згідно з останньою заявою голови Руху відновлена державна суверенність України. Але це потребуватиме зусиль цілого українського народу, усіх політичних і суспільно-громадських організацій. Іншими словами — українцям треба єдності дії, єдності зусиль.

Потреба єдності відноситься не тільки до України, але також і до українців у суміжних країнах: Польщі, Чехо-Словаччині й Румунії, а головну у діаспорі. Наше зривання в діаспорі є доволі велике, але остаточно завдяки батькам народу в 1967 році оформлено Світовий Конгрес Вільних Українців, який ствердив що його завданням, між іншим, є адавати всяку можливу допомогу українському народові в його змаганнях за волю і державну незалежність, бажатися за здійснення прав українського народу згідно з Універсальною Декларацією Прав Людини. Щоб здійснити ці завдання, український народ повинен і мусить стати єдиним, руха в руку, рама-об-рама. І жодні політичні переконання, релігійні віровизнання, чи групово-партійні інтереси не сміють стати на перешкоді в досягненні цієї цілі. Ослабнувши незалежну суверенну українську державу можна буде змагатися за групо-ідеологічні, чи політично-економічні ідеали. Власне з тих мотивів Президія Секретаріату СКВУ на своєму засіданні 9-10-го лютого ц.р. винесла рішення, щоб 1990 рік проголосити Роком Української Єдності.

Хай живе єдність українського народу в Україні! Хай живе єдність української діаспори! Хай живе єдність українського народу в Україні з українською діаспорою.

За Президію Секретаріату СКВУ

Юрій Шамко, президент
Василь Верига, генеральний секретар

В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ ПРОТИ ПЛАНІВ Адміністрації Джорджа Буша, два сенатори-республіканці закликають до подвійного зменшення бюджету Пентагону Згідно з пропозицією сенатора Вільяма Когена з Мейна та Джана МекКейна з Арізони, витрати мали б бути зменшені на стратегічну нуклеарну зброю та збройні сили, створені для оборони Європи від Совєтського Союзу. Адміністрація Дж. Буша запропонувала модернізацію стратегічної нуклеарної зброї, базуючись на тому, що Москва продовжує модернізацію свого арсеналу нуклеарної зброї далекого zasięgu. Заявив сен. Когена та МекКейна, які мають вагоме слово у питанні озброєння, стали першими в відкритим розмежуванням між сенаторами-республіканцями та Адміністрацією у питанні бюджету Пентагону Вони виступають трудними, які матиме Дж. Буш із своїми пропозиціями військових витрат. Секретар оборони Дік Чейні рішуче відкинув пропозиції двох сенаторів, виступивши на пресовій конференції в Пентагоні минулого четверга.

КАЛІФОРНІЙСЬКА КОМПАНІЯ «Бектел» проголосила, що вона почала планувати науково-дослідного центру «західного типу» в Совєтському Союзі. «Совєти досягли великих успіхів у наукових дослідженнях та військовій справі. Тепер їм треба навчитися продавати висліді своєї праці на міжнародному ринку», — сказав журналістам у Сан Франціско один із авторів проєкту Майкл Вокелін. Центр буде збудований в місті Троїцьку, 20 миль на південний захід від Москви. Науковий комплекс буде складатися з дослідного центру, міжнародного готелю, житлових будинків, спортивних майданчиків та місць для відпочинку. Буде збільшене місцеве летовище. Компанія «Бектел» вважає, що ССРСР згодиться витратити на будівництво, яке триватиме п'ять років, 100 міль дол. На думку співробітників компанії, заплянований науковий центр в Троїцьку буде своєрідним відповідником відомого центру Сіліковеллі в Каліфорнії. Компанія «Бектел» співпрацювала з Арманом Гаммером при будівництві в Москві Центру міжнародної торгівлі.

М. ГОРБАЧОВ ПОГРОЖУЄ
ЛИТВИ ЕКОНОМІЧНОЮ
БЛОКАДОЮ

Москва. — Суперпрезидент ССРСР Михайл Горбачов і його так звана президентська рада до якої входять, як відомо, чимало російських шовіністів й імперіалістів — Александр Яковлев, Едуард Шеварднадзе, Юрій Маслюков, Дмитрій Язов, шеф КГБ Володимир Крючков, Вем'янін Ярін, Валентин Распутін, Станіслав Шаталін, Альберт Кавлс, Чингіз Айтматов (з Кіпрізі), Валім Бахатін, Валерій Болдін і Юрій Осипян — вирішили 9-го квітня застосувати неокреслену економічну блокаду проти Литви, яка 11-го березня цього року проголосила свою незалежність і вихід із Союзу.

Комуно-московські імперіалісти у центральному уряді в Москві стосували досі проти маленької Литви, нарід якої хоч жити самостійним життям, всякі способи тиску, включно до маніфестації військової сили і безречення маневрів в околиці Вільнюса, але президент литовської республіки Витавас Ляндсберг, хоч готовий був до переговорів з Москвою, включно до затримання процесу акту незалежності та формування власного війська, рішення Литовської Верховної Ради у справі незалежності і виходу із Союзу не відкидав.

Президентська рада ССРСР на чолі з М. Горбачовим вирішила, що відповідь Литви у справі відкидання акту незалежності не є конструктивною і тому вона не відкриває шлях до позитивного подогодження існуючого конфлікту. Совєтське пресове агентство ТАСС заявляло, що відповідь В. Ляндсберга є більше ускладнення справу і тепер навіть самі спроби переговорів між литовською делегацією і представниками центрального уряду в Москві опинилися у сілопному кути.

З огляду на те, що президентська рада вирішила збільшити економічний, політичний й інший тиск для «захорони совєтської конституції» і безпеки громадян, які живуть в Литві, хоч ім, як відомо, ніхто і нічого не загрожує, — кажуть західні політичні спостерігачі. Найбільш правдоподібним є небажання совєтських імперіалістів розчленувати комуно-московську імперію, до чого вони властиво цілком відкрито признаються.

Ані ТАСС, ані члени президентської ради не прозгадують способів нового тиску центрального уряду проти Литви і проти усіх республік, які заохотили 6 півті шляхом. Політичні аналітики заявляють, що під теперішню пору Москва взагалі може принизити всякий тиск поки заспокоїться ситуація в Грузії, яка також домагається незалежності і виходу із Союзу, а тиск грузинів збільшується з кожним днем. Представник литовського уряду у Вільнюсі заявив кореспондентам, що покищо немає познач пересування військових частин, які зрештою окупували будинок прокуратури Литви, закрили найбільшу урядову друкарню, перехопили у свої руки численні приміщення, які раніше належали Комуністичній партії Литви.

Президент В. Ляндсберг заявив, що «може тепер Захід побачити справжнє обличчя тих, які говорять одне, а роблять інше».

Покищо тільки президент ЗСА Джордж Буш і прем'єр-міністр Маргарет Тачер обережно перестерегли М. Горбачова перед вжиттям військової сили в Литві, а Тачер послала навіть в Москву свого міністра закордонних справ Дугласа Корда, який має надію зустрітись з М. Горбачовим й іншими совєтськими керівниками. Спостерігачі все ще говорять про страх Москви перед ланцюговим реакцією і це є мабуть головною причиною московської неспокійності.

У СВІТІ

У НАЙБІЛЬШІЙ ДОСІ УГОДІ між американською корпорацією та Совєтським Союзом, яку фірма Пенсіко сподіється на днях підписати, буде обмін пенсіко-коди на горілку та нафтоналивні й вантажні судна. Цю угоду оцінюють на понад 3 бл. дол. і вона дасть можливість громадянам ССРСР мати більший доступ до напиту пенсіко-кола. Це в свою чергу, дасть можливість фірмі Пенсіко вперше свій зарібок отримати не тільки горілкою, але також у формі мореплавних суден для перевозу нафти та іншого вантажу. Пенсіко вже від 1974 року продає свій напитух до ССРСР, але в дуже обмеженій кількості, тільки у великих містах країни, бо доставка для розповсюдження будь-якого товару в ССРСР ще досі себе ніколи не оправдала. Навіть президент Михайл Горбачов сказав, що припинити недостачу та погану доставку продуктів для покушту буде найбільшим завданням його правління. До наслідків цієї угоди будуть пильно придивлятися інші західні фірми, які хочуть мати забезпечення, що в ССРСР можна заробити, постачаючи потрібні товари

МИНУЛОЇ СУБОТИ, 7-ГО КВІТНЯ, на Північному морі між Норвегією та Швецією на вакаційному поромі трапилася пожежа, в якій загинуло коло 135 осіб. Норвезькі поліційні чинники заявили, що мають конкретні докази, що пожежа не була припадковою, але спеціально спрєпарованим підпалом. Тому тепер починають розслідувати, як справу кримінальну, але не можуть знайти причин для цього рода злочину. Розглядають також можливості пов'язання цього підпалу з кількома меншими в останніх місяцях в поромках цієї лінії

ЗРОСТАЮЧЕ ЗАПОТРЕБУВАННЯ зі Східної Німеччини надало економіці Західної Німеччини неочікуваного посилення та підтвердило заяви західнонімецького уряду, що грошева злука обидвох держав може обійтися без зайвого підвищення податків. Економіка Західної Німеччини, яка є найбільшою в Європі, згідно з передбаченнями має зрости на чотири відсотки в цьому році, але у світлі неспредбачених запотребувань на західнонімецькі вироби ш передбачення можуть значно зрости. Все це дуже до вподоби канцлерові Західної Німеччини Гельмуту Колеві, уряд якого вже працює над накресленням проєкту з'єднання грошових валют і спільних економік, громадської та податкової політики, які будуть готові до угодження та підпису вже в травні.

ДО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ СВОБОДИ!

З огляду на перехід висилки щоденника «Свобода» на нову комп'ютерську систему, в адресі передплатників можуть трапитися помилки. Просимо вибачення за ці помилки, їх постарався виправити в найкоротшому часі.

АДМІНІСТРАЦІЯ

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
Бюро УНЧ у Вашингтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)
Subscription: 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members: 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНЧ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чек, гроші, грошові перекази виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чиста совість Кремля

У розмові з журналістами наприкінці своїх відвідин у Вашингтоні радянський міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе сказав, що „у відношенні до Литви ми маємо чисту совість“. „Ми“ — себто кремлівські володарі. Характеристичний підхід усіх диктаторів світу. Найбільш жорстокі і криваві тирані — Нерон, Калігула, Дзінгісхан, Атилла, у новітній добі Гітлер і Сталін — всі вони мали „чисту совість“, бо кожний із них уважав, що те, що він чинить — правильне і добре. Про Михайла Горбачова висловили вже на Заході цілі пани. У Союзі йому не має популярності і тому й він не захотів піддати під всенародний референдум надзвичайні президентські повноваження. На Заході ним захоплюються, але таке одне коротке речення його довіреного міністра кидає дуже некорисне світло на дійсне „я“ Горбачова: повна відсутність самокритики, безмежна зарозумілість, прикметна кожному диктаторові.

Як за п'ять років своєї влади Горбачов не зміг ні на йоту направити радянську економіку, так і на прикладі Литви виявилось, що він ніяк не орієнтується яка дійсна сила національних рухів. Правда, він відчуває, що успіх Литви у збереженні відзаконеної державної незалежності грозило підбурити всі інші поневолені нації, що розвалить імперію. Але він не розуміє і не розуміють всі його дорадники, що залюкванням, військовою силою та фабрикуванням прихильних собі демонстрацій під охороною радянського війська — національних рухів аж ніяк не можна буде заспокоїти. Шеварднадзе заявив на пресовій конференції у Вашингтоні, що проблема Литви буде розв'язана „для добра литовського народу і згідно з конституцією Радянського Союзу“. Крилата фраза, якій перечають діла радянських воєнків на Литві і нерозумна вимога — відкидати постанову про відзаконення втраченої державності.

Уже в минулому році колишній дорадник президента Джиммі Картера Збігнєв Бжезінський, професор університету, поставив прогносту, що імперія може врятувати своє формальне існування тільки через перетворення себе у конфедерацію однаково дійсно самостійних складових держав. Недавно у „Нью Йорк Таймсі“ появилася стаття українського професора історії й політолога Романа Шпорлюка, в якій він висловив подібний погляд. Мовляв: Горбачов може стати або російським Вашингтоном, який створив 3'єднані Стейти Америки, або англійським Джорджем III, який хотів зберегти американську колонію, спровокував війну і програв. Існують різні форми автономії й різні форми федерації й конфедерації. У новітній історії виявилися дві державницькі формації конфедераційного характеру: британський Коммонвелт і 3'єднані Стейти Америки. Складові частини Радянського Союзу, яких є 15 „самостійних“ республік, не є американськими стейтами: кожний з тамошніх народів має свою питому культуру, кожний має традиції своєї державності, що її втратив внаслідок московської агресії, кожний прагне волі, яка єдино дає необхідні можливості політичного, культурного й економічного розвитку. Але поміж станом військової окупації і партійно-політичної диктатури та повною державницькою незалежністю є ще широкий простір. Виповнювати його такими методами, як це робить Горбачов на Литві — це не злочин, а щось гірше (як сказав французький дипломат Талейран) — бо глупота.

Президент Буш заявив наприкінці своїх розмов з Шеварднадзе, що він не говорить як треба поводитися на Литві, „що треба робити, тільки те, чого не треба робити“. Ясно, що треба відкинути військово-танковий і панцерний вантаж з Литви, треба відкрити тамошній кордон для закордонної преси, треба перестати провокувати Америку такими дівачками актами як заборону в'їзду на Литву сенаторові Д'Амато, треба злагіднити атмосферу а не щораз більше напружувати її. Горбачов, очевидно, не розуміє цього, рішуче застосувавши методу „сильної руки“ для задоволення російських шовіністично-неділків і генералів, — і розуміє, що на довшу мету це метода самогубства.

Президент Буш і державний секретар Джеймс Бейкер погодилися на нову конференцію на вершинах. Їх було вже 14. Американські президенти, почавши від Айсенавера стрічалися з кремлівськими вождями. Ще Роналд Реген назвав був СССР „злющою імперією“ і згодом виправдовувався, що за Горбачова „змінилося“. Багато змінилося, але й багато що залишилось такого самого

З роками українське поселення в східному Балтиморі поширилося далі на схід в ділянці Кентон. Тут недалеко були різні фабрики а ще далі сталеварні. Як вже згадувало, тут в 1929 році засновано Українсько-Американський Клуб, при якому містилася теж „Рідна Школа“. В 1922 році українське поселення в східному Балтиморі нараховувало 500 осіб, а в Киртіс Бей менше як 300 людей.

З приїздом нової еміграції після Другої світової війни українське життя, яке через воєнні роки притупилося, значно віджило. В ділянці Фелкс Пойнт при 239 Саут Бродвей засновано в 1950 році Дім Самопоміч при якому міститься „Об'єднання „Самопоміч“ і Кредитова Кооператива цієї ж назви. В 1966 році організації Визвольного Фронту придбали свій Дім Українсько-Американської Молоді при 2301 Істерн Авеню. В домі згаданого вже Українсько-Американського Клубу примістилося Українське Спортивне Товариство „Дніпро“. Українська православна громада придбала в 1953 році будинок при 2013-19 Гаф вулиці, де примістилася українська православна церква св. Михайла. А українська католицька парохія теж св. Михайла сьогодні буде нову більшу церкву в національному бароковому стилі при 2401 Істерн вулиці. Ця архітектурно унікальна будова вже сьогодні звертає на себе увагу усіх мешканців Балтимору і без сумніву вона буде однією з прикрас цього міста.

На цьому не закінчуються українські сліди в Балтиморі. Уважливий і спостережливий знайде і поза суцільним українським життям в цьому місті. Деякі із цих слідів чекають ще докладнішого свого дослідження. До них належить особа

Володимир Сушко

УКРАЇНСЬКИМИ СЛІДАМИ ПО БАЛТИМОРИ

II.

бригадира-генерала Івана В. Турчина з часів громадянської війни в 1860 роках. Цей наш земляк, перед яким стелилася в царській Росії військова кар'єра, але який, однак, не погоджувався з царською деспотичною владою, вийшов на еміграцію і згодом осів у Чикаго, де заприятелював з президентом Лінкольном, внаслідок чого громадянська війна Турчин був назначений у Вашингтон командиром військ Юні в Балтиморі. В усіх урядових джерелах Турчина представляють як росіянина, хоч популярно він був знаний як „козак“. Дослідження родо-воду генерала Турчина в ЗСА утруднене, бо після його смерті його дружина Надія, згідно з волею свого мужа, всі родинні папери спалила. За Гетьманщини і довго після неї назва „козак“ в Україні була ідентичною з національною приналежністю.

Павло Фенчак, голова Освітньої Асоціації Українців в Меріленді і один із авторів обширної книжки „The Ukrainians of Maryland“, Baltimore, 1977 („Українці Меріленду, Балтимор, 1977“) згадує про паровий локомотив „Мазепа“ і „Козак“, що їх в 1838 і 1848 роках збудував Томас Вініс з Балтимору для тутешньої залізничної Балтиморської та Огайської компанії. Вініс до того часу був з рамени цієї ком-

панії довші роки в російській імперії, розбудовуючи залізничну мережу в південній Україні.

Іншу цікаву інформацію в цій же книжці теж подає її другий автор Стефан Басараб. Він говорить про особу колишнього члена-номіната до Синоду Російської Православної Церкви, архієпископа Володимира В. Александрова. Він в 1933 році прийняв був католицьку віру в східному обряді і жив аж до смерті в 1945 році в римо-католицькій семінарії св. Марії в Балтиморі і тут похований. Архієпископ Александров мав свою каплицю у східному обряді в цій семінарії, в якій відправляв Богослужби. Згідно із записками, всі писемні інформації щодо його особи — закриті на протязі 50-ох років. Відомо, що він народився в Херсоні в Україні в 1871 році. На надгробному камені чомусь написано, що він був донським козаком з Росії. Це різно ж цікава тема для дослідів.

Загальновідомий в Америці Балтиморський журналіст, видавець і літературний критик Генрі Л. Менкен в 1930 і 1940 роках цікавився слов'янськими групами в Америці і впливом, який американська мова мала на їхні тут мови. В центральній Інох Претт бібліотеці, тут в Балтиморі, в окремій кімнаті його імені знаходяться збірки його кореспонденції. З української групи він переписувався з Омеляном Ревуком, редактором „Свободи“ з Нью Джерсі, Володимиром Гізою, редактором „Нового Життя“ з Оліфанту Пен-

сильванія, і д-ром Олександром Сушом з Української Академії Наук у Чикаго.

Довгі роки, бо від 1913 до 1941 в семінарії св. Марії в Балтиморі студіювали питомі української католицької церкви в ЗСА. У архівах семінарії читаємо, що згідно з кореспонденцією наших церковних властей з Філадельфії з отцем ректором семінарії між іншим вчили там наших питомців о. Константин Курило в 1915 і о. д-р Іван Перепелиця в 1917 роках, тодішні парохі місцеві української католицької церкви св. Михайла. Десятки наших питомців покинули теологічні студії у цій семінарії.

Українська громада Балтимору, хоча мала, але не згасла своєї життєдіяльності. Вона далі активна і на загальноамериканському форумі міста, от, хоч би своє щорічне учасництво в національних міських фестивалях.

Між містами Балтимор і Одеса в Україні від 1975 року існує закладене між ними побратимство. В комітеті посаджених міста зв'язків із Одесою беруть участь теж і місцеві українці. Це давало їм вже не один раз нагоду не лише говорити з гостями з Одеси, але й успішно спростовувати помилкові поняття американців про Одесу і Україну як частини Росії.

У своєму письмовому зверненні до населення Балтимору в жовтні 1977 року тодішній посаджений міста Вілліам Доналд Шейфер, між іншим, пише: „Балтимор має велику і активну громаду українського походження, активну участь якої в житті нашого міста ми шануємо“.

Конвенція Українського Народного Союзу при кінці травня в Балтиморі буде ще однією нагодою залишити новий український слід у цьому місті.

діяли його славні попередники. І рішуче вирішив опертися на один раз перевернутий надійну силу: армію.

Проти кого? Проти збуджених ним же народів. Заради чого? Заради збереження того, що проголошено в гімні СССР:

Союз нерушимий
республік свободных
Навеки сплотивла великая
Русь...

Подумавши, якось маленька Литва ухвалила вийти з тюрми народів? Хто дав дозвіл? Покарати савільні? Послати танки!

Президентів не потрібно було щось нового вигадувати. Невдаха історія підказувала:

— Якось нікчемна Мадярщина 1956 року вибухнула протестом проти московської диктатури? Хто насмівся? Покарати і послати танки!

— Широ наївний Дубчек 1968 року заважав соціалізму з людським обличчям? Як нахабство! Придушити! Послати танки!

— Забунтували робітники Косову, Кривої Рог? Як посміли? Приду-

(Закінчення на стор. 8-й)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Пригадка про братську діяльність

Багато братської діяльності ведеться тепер. А щоб в ній брати участь — важливо дотримуватися даних речень.

Перше: пригадується усім кандидатам на союзові стипендії та секретарям їхніх Відділів, що речення до анкетування подали минулорічного квітня ц.р., але речення висилки документації до Головної Канцелярії є 1-го травня 1990 року. Осю маємо приклад, як УНСО уділянням стипендій сприяє свій обов'язок фінансово допомагати українській молоді. Минулого року УНСО уділив рекордову суму 118,200 дол. на стипендії. Цього року УНСО признає знову, правдоподібно, нову рекордову суму на цю ціль. Було б дико, коли б хтось із апікантів програв нагоду на стипендію через те, що не прислав відповідних документів на час. Просимо дотримуватися вищеподаного речення.

Друге: кожний союзовий відділ отримав інформації про конкурс есеїв-афішів враз із „заявою участі“. Просимо секретарів, заохотити усіх членів та знайомих, щоб вони брали участь у цьому конкурсі. Речення для вислання есеїв або афішів, разом із „заявою участі“, є 16-го квітня 1990 року. Прохасмо покластися

на оголошення у „Свободі“ із середи та в неділю числі „Українського Тижневика“ про цей конкурс. За даними інформаціями просимо звертатися до братського координатора, тел. (201) 451-2200, екст. 56.

Третє: кожний союзовий відділ отримав від братського координатора анкети для звітання про братську діяльність за 1989 рік. Речення на цю анкету — 15-го травня. Просимо уважно виконувати цю анкету і прислати її до Головної Канцелярії. Цей звіт важливий не лиш для Крайового конгресу братських організацій (National Fraternal Congress of America), але також для нашої організації. Інформації із цих анкет є великою допомогою для УНСО, особливо для приготування плану праці на наступний рік. Ця анкета також може служити відповілю як нарис для братської праці на черговий рік.

Заохочуємо всіх провідників відділів ділитися із своїми успіхами, порадями, досвідом або коментарями про братську працю у союзовому відділі або в союзовій окрузі, і слати їх на адресу Кутка Братської Діяльності.

Андрій Воробець
Братський Координатор

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО НАЦІОНАЛЬНУ ІДЕНТИЧНІСТЬ

Завдяки д-рові Олександрові Володимирові, довідаємося з його англійською статтю в „Українському Тижневику“ (18-го березня 1990 року), як деякі експерти від етнічних питань визначають національну ідентичність наших людей в Америці, а посередньо і в Європі.

В обличчя перепису населення в ЗСА (до 1-го квітня 1990 року) д-р Павло Магочий, керівник Катедри Українознавства в Торонто-ському університеті, запропонував американському Статистичному бюро свою власну класифікацію самовизначення (назв) осіб, які мали б бути зараховані до української або „карпатсько-руської“ національності. (див. Government Publication and Review, 1987, pp. 133-168).

Щоб за всяку ціну збільшити приналежність до цієї „руської національності“, д-р Магочий вирахував аж 12 різних самоназв або кимось наданих визначень. Між ними як наприклад „Саграціан“ (теж, ніби „карпатинином“ не міг би бути словацький гураль, румун або й порядний українець); відколи „Саграціан“ є етнічним визначенням? Є ще одна така етнічна квітка, як „Бузантіне“. Як це має відношення до етнічності? Обрядово рису, впроваджену закарпатською греко-католицькою ієрархією в ЗСА, яка бажала зрівати не лише з українством, але й русинством, зараз впроваджується

як один із етнічних визначень. А що, коли така традиційна назва займає багатьом грекам і вони впишуться до „візантії“? Скільки тоді буде нараховувати етнічна група П. Магочий? Справді, подивіться гідний „руський“ імперіалізм!

Це саме стосується й назви „лемків“. Є чимало осіб української етнічної свідомості, які не обов'язково хочуть належати до „карпаторусинської“ національності, до якої П. Магочий обов'язково зараховує всіх лемків. Цілу гаму визначень історично „русин“, „русь-кий“, без чий до додатку „карпато-“, експерт від етнічності обов'язково відмежує в даному широкому ареалі від українців і зараховує до своєї „карпато-руської“ нації. А ми знаємо, що це не лише в минулому, але й досі є чимало таких, що себе зараховують до українців, але зловки себе називають або воліють себе визначати як „русини“ чи навіть „русини-українці“. Зокрема в час виявлено велику свідомістю працю, що Русь (русини) — це стародавня назва для українського народу! Отже, якщо українці хотіли б себе так визначити, то П. Магочий вже їх відписує з української нації. А що з такими визначеннями, як русин-українець, що сьогодні починають бути по-

(Закінчення на стор. 8-й)

Роман Кухар

РОЗУМ — У ПОШУКАХ, СЕРЦЕ — НА СТОРОЖІ

Богдан Чопик. „Шлях та думки“, вірші, переклади, вступ проф. Яра Славутича, введення від автора, його замітки й присвята, на задній обкладинці довідка з портретом автора, Софт Лейк Сіті, 1990, ст. 167.

Д-р Богдан Чопик — професор відділу мов і літератури університету Юта, проявив себе, як пильний дослідник-мовознавець, меткий організатор Крайових конвенцій у системі Американської Асоціації Східноєвропейських мов, він же й член НТШ, учасник і доповідач у чисельних засіданнях та наукових конференціях того ж Товариства.

Проте Богдан Чопик, у найінтимнішому кутку свого серця, як й поет, естет, філософ, літературознавець, перекладач із чужих літератур.

Збірка оригінальних віршів автора і його перекладів на українську мову поетичних творів Шекспіра, Пушкіна, А. Вознесенського й, головне, Федора Тютчева, Чеслава Мілоша й Омара Хайяма (перського поета-філософа), в одній книзі „Шлях та думки“ — це вже третє з черги книжкове видання Б. Чопика. Два перші — це поетичні збірки „Писані поезії“ (ч. 1, 2, 1980-81 рр.) та „Поезії“ (1983). Уже в раніших збірках Богдан Чопик прокладає широкі шляхи новим поетичним жанрам на українському терені, головним чином формам, як „гайку“ й „танка“ (японського походження) й „рубаї“ („рубаїт“), перського походження (взагалі, в поезії Блізнього Сходу). Його оригінальну й перекладну працю, прикметного роду літератури, ось як характеризує у вступі до „Шляхів та думок“ д-р Яр Славутич:

„Поетична творчість Богдана Чопика — новизна в українській літературі. Автор „гайку“ й „танка“ можна сміливо назвати піонером у поширенні нових жанрів і практичному засвоєнні їх українською мовою.“

Природу цих екзотичних (азійського родо-воду)

жанрів, що їх Б. Чопик особливо вподобав собі, можна б коротко визначити, як примітно лаконічні, зосереджені змісту, доглибочко скеровані сенсентції, що виходять з розуміння основних проявів природи й націлені на дороговказ і здобутки життєвої мудрості. Природна простота, основні елементи поваги чи радості життя — це й характерні риси такої поезії.

Образний зразок „гайку“:

Великі бруньки,
Невінна синява віч —
Вказують на юнь...

Чому з весною
Цвіття розвивається,
А вілтку вмирає...

Потоменна „танка“:

Коли б у житті
Ми з ніким не сходились,
Тоді б ми ділили
Не мали ненависті
До людей, ні до себе...

А ось рядок Чопикового вірша під стиль „рубаїт“:

...Не знайдеш без темряви дня,
А роки без зими й тепла;
Не знайдеш солоду без зіркоти:
Із протилежностей наш світ складається...

У своїй оригінальній поетичній творчості користується Б. Чопик здобутками відкритого ним доглибочко екзотичного віршування, що вирізняється економічністю засобів і згущеною змістовістю. Ось як лаконічно та міцно показує він долю стійкового УПА, що попав у полон:

...Дош, кітер, темін і туман...
— Загострює свій слух!...

ПРОТОКОЛ РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 22-го до 26-го травня 1989 р.

Звіт головного радного Василя Пастушка

It is my distinct privilege and honor to submit my seventh annual report on activities, thoughts, suggestions and observations as a Supreme Advisor of the Ukrainian National Association and other Ukrainian-American and civic activities.

Listed below is a 1988 chronology covering May 1, 1988 through February, 1989:

DATE	EVENT	PLACE	PURPOSE
5/1/88	Farewell Banquet	St. Mary's-Protestant Ukrainian Orthodox Church	Retirement of Pastor Very Rev. Mychajlo Borysenko
5/18/88	Delaware County Rose Tree Summer Festival 1988 "Sounds of Summer" Revue & Gold Rose Awards	Ramada Inn, Essington, Pa.	Gold Rose Award for Recognizing Involvement in the Ukrainian-American Community
5/22/88	Philadelphia Branch of the National Committee to Commemorate The Millennium of Christianity in Ukraine	A. Ukrainian Catholic Cathedral, Franklin St. Philadelphia, Pa. B. Banquet at Adams Mark Hotel, City Line Ave. Philadelphia, Pa.	Millennium Concert and Banquet
5/29/88	Pontifical Liturgy	A. Holy Ghost Ukrainian Catholic Church, Third & Harwick Sts., Chester, Pa. B. Ramada Inn, Essington, Pa.	A. 80th Anniv. of Holy Ghost Ukrainian Catholic Church Services Banquet B. Concert & Banquet
6/5/88	Blessing of Newly Installed Icons & Hierarchical Divine Liturgy	Sts. Peter & Paul Ukrainian Orthodox Church, Wilmington, DE	Blessing of newly installed icons
6/7/88	UNA Scholarship Committee	Soyuzivka, UNA Estate, NY	Scholarship Committee
6/8 to 6/10/88	1988 Annual Meeting Supreme Assembly	Soyuzivka UNA Estate, NY	Annual Meeting
6/30/88	Pre-Sobor Meeting	Ukrainian Orthodox Church of the USA, South Bound Brook, NJ	Vice-President Pre-Sobor Commission
7/22-7/23/88	Millennium and Pre-Sobor Committee Meetings	Ukrainian Orthodox Church of the USA, South Bound Brook, NJ	Vice-President Pre-Sobor Commission
8/5-8/7/88	Holy Year for Celebration of the Millennium of the Baptism of Ukraine into the Holy Orthodox Faith	Ukrainian Orthodox Church of the USA, South Bound Brook, NJ	Commission Member
8/25/88	Pre-Sobor Committee Meeting	Ukrainian Orthodox Church of the USA, South Bound Brook, NJ	Vice-President Pre-Sobor Commission
9/30/88	Sobor	Ukrainian Orthodox Church of the USA	On behalf of UNA presented donations in the amount of \$5,000.00
9/28-10/3/88	Sobor	Ukrainian Orthodox Church of the USA	(1) Delegate (2) Elected layman Vice-President (3) Chairman of Nominating Committee
10/3/88	Sobor	Ukrainian Orthodox Church of the USA	Re-elected Member Metropolitan Council
10/8/88	National Committee presents Festival of Arts of Ukraine Evening of Music of Ukraine	Constitution Hall, Washington, D.C.	Millennium Celebration
10/9/88	National Committee presents Ukrainian Festival of Arts of Ukraine and Ukrainian Bandura Chorus	Constitution Hall, Washington, D.C.	Millennium Celebration

11/23-11/28/88	World Congress of Free Ukrainians	Toronto, Canada	UNA Delegate
12/14-12/16/88	Metropolitan Council Meeting Ukrainian Orthodox Church of USA	South Bound Brook, NJ	Council Member
1/23/89	Ceremonies marking the 71st Anniversary of the Independence of Ukraine	Council Chambers City Hall, Pennsylvania	In attendance
2/12/89	Presentation of a Certificate of Honor (Hramota)	St. Peter & Paul Ukrainian Orthodox Church, Wilmington, DE	Presentation of Certificate of Honor from Metropolitan Mstyslav of Ukrainian/Orthodox Church of USA presented by Very Rev. Protosyryl Paul Hrynshyn
2/24/89-2/25/89	Metropolitan Council of Ukrainian/Orthodox Church of USA	South Bound Brook, NJ	Annual Meeting (member)
2/25/89 (PM)	Annual Meeting of UNA, Philadelphia	Philadelphia, Pa.	Annual Meeting Reorganization and Elected to Executive Board
2/19/89	UNA Champions Club	Jersey City, NJ	UNA Executive Board recognized as Champion by enrolling 42 members in 1988 the most for the year. Named to UNA Champions Club.

I organized the following members in Branch #231 from 1981 through February 1989:

(a) 1981	21 members
(b) 1982	51 members
(c) 1983	104 members
(d) 1984	112 members
(e) 1985	69 members
(f) 1986	56 members
(g) 1987	27 members
(h) 1988	42 members
(i) As of 2/1989	7 members

Total: 489

My suggestions for continued UNA progress are:

- Giving greater recognition and financial compensation to the branch secretaries, who are the rock foundation of the UNA, and who not only bring in new members, but service diligently through great sacrifice of time and effort for the existing membership.

- The Executive Committee should continue to motivate National Sales Insurance Department.

- UNA should continue to update and modernize the facilities at Soyuzivka, such as: 1) Enlarging the dining room so that it would accommodate larger banquets, weddings, and Christenings. 2) Renovate, modernize and use to full utility, the patio adjoining the dining room as a possible cafe, and enclose with glass to get further utility from the existing dining room. 3) Continue updating furnishing all units and installing individual telephones and televisions to each room. 4) Give thought to create a winter sports complex.

These improvements would truly make Soyuzivka a more complete, year round resort.

- UNA continues to locate and purchase an appropriate building to permanently house our Canadian records and provide for the fraternal activities of the UNA Canadian members.

Other comments, accomplishments and suggestions:

Congratulations to the Supreme Executive Officers and Assembly for approving and building modern facilities for the employees at Soyuzivka and continuing efforts to update the furnishings and facilities.

Recognition must also be given to the Supreme Executive Officers for updating and adding new classes of Ukrainian National Association Insurance Certificates.

The creation of a Canadian Management Team is applauded and hopefully a building will be located in Canada for the UNA.

The moral and financial support of all important Ukrainian activities and Ukrainian Institutions are recognized and appreciated.

The UNA, not only supports the Ukrainian Organizations and Institutions in the free world, but also the Ukrainians in Diaspora.

The tremendous financial support given by the Scholarship Awards help many needy Ukrainian Students.

Indeed, the UNA has grown into a multi-facet organization that is flexible enough to meet the ever changing needs of the Ukrainian American Community.

The Supreme Executive officers and Assembly, this year, established a much needed Washington Office.

The Supreme Assembly and Executive Body is applauded and deserves accolades for the manner in which the UNA responds to the new directions dictated as time and events change.

Appreciation is extended to Supreme President Dr. John O. Flis, Supreme Vice President Dr. Myron B. Kuropas, Supreme Vice President Gloria Paschen, Supreme Secretary Walter Sochan, Supreme Treasurer Ulana Diachuk, my Fellow

Supreme Advisors, Auditors, UNA Philadelphia District Committee, and the various Branch Officers and Secretaries for their dedication and cooperation.

Through the past year, I was favored with exemplary cooperation on press coverage on various Ukrainian-American Community events through the kind Svboda Editor Zenon Snylyk and Editor Roma Hadzewycz of The Ukrainian Weekly.

It never ceases to amaze me at the voluminous amount of work accomplished on the day to day basis, plus all of the unforeseen extra-curricular activities accomplished by the UNA Executive Officers, the office staff and the editors of Svboda and The Ukrainian Weekly throughout the year.

Please permit me to add my congratulations to the UNA, which is the oldest, largest and strongest Ukrainian Fraternal Benefit Institution in the world, on its 95th Anniversary, being founded on February 22, 1894.

Again, in closing, I wish to thank the members and delegates who, through their vote, honored me with serving you as a Supreme Advisor for the past seven years and may we all continue to jointly contribute our time and talents to keep "Batko Soyuz #1".

My sincere thanks to each and every one of you.

Звіт головного радного Андрія Джули

A resume of my activities for the year 1988, is very short.

On Sunday, May 15, 1988, a regional meeting of the Ukrainian National Association branches of Western Pennsylvania was held in the home of branch 161 in Ambridge. To a large representation, our Supreme President, Mr. Flis, gave a short report for 1987 and told the assembly that our area achieved 100% of its quota for the year.

On Saturday, October 15, 1988, a regional meeting of the U.N.A. branches for Western Pennsylvania and West Virginia was called to order by the chairman, Andrew Julia. After a lengthy report of the activities of our organization by our Supreme President Mr. Flis, who announced to the assembled members that our quota for 1988 was 90 new applicants and that to date our area sent to the home office 88 new applicants. I presented one new applicant to Mr. Flis and the next day I had a phone call from the secretary of branch 56, Mr. Kohut, explaining his absence for the meeting, nevertheless two new applicants were sent to the home office, enabling our area to reach our goal of 90 new applicants. Due to the efforts of secretaries Mr. Turko and Mr. Evanitsky, my area organized 108 new applicants for 1988. My contribution to this quota was six new applicants.

In conclusion I noticed that no one represented our organization at the 1988 Pennsylvania Fraternal Congress seminar in Philadelphia. Also there was no write-up in the Weekly. As to the World Congress of Free Ukrainians, which was held in Toronto, Canada referring to the write-up in the Weekly dated December 18, 1988, no one from my area was in attendance.

Since this is the pre-convention year for our Ukrainian National Association, to be held in Baltimore, Maryland, I foresee better events for our organization.

Звіт головного радного Тараса Максимовича

This past year has been a hectic one, with most Ukrainian activity in Florida being devoted to Millennium celebrations throughout the state. I had the pleasure of attending Millennium events in North Port, Florida, and St. Leo's Abbey near Tampa.

In December, the Ukrainian Catholic community in South Florida had their Millennium liturgy at St. Mary's Cathedral, with Archbishop Edward McCarthy of the diocese of Miami in attendance and our own Bishop Robert Moskal of the Parma diocese celebrating the Divine Liturgy.

Archbishop McCarthy's address exemplified the greater knowledge of Ukrainians that the Roman Catholic Church now has, and the closer ties between the two rites.

This year, on April 16th, we reach another milestone as the Assumption BVM Ukrainian Catholic Church choir celebrates its 30th year and also my 30th year as choir director.

I am truly honored by being able to direct this excellent church choir, and equally as proud of the tremendous reputation it has built through the years. The church choir, the Ukrainian Dancers of Miami, the Ukrainian-American Club of Miami, Ukrainian National Women's League, and the Ukrainian Senior Society are organizations in the Miami area with most of their members also members of the Ukrainian National Association.

For the past six years, I have served as President of U.N.A. Branch 368 in Miami, along with Mr. Andrew Maryniuk as our Branch secretary.

One need only read our Ukrainian publications to see the newly created Ukrainian communities throughout the entire state of Florida.

Now if we could only eliminate this "political party" hogwash that is retarding the progress of Ukrainians. Unfortunately, this ever present problem is the same in Florida as it is in our northern cities.

Just recently, I was re-elected to my 5th three-year term as Vice-President in the United Teachers of Dade (Miami), the local teachers' union representing teachers and paraprofessionals in the 4th largest school system in the U.S.

It is a never-ending battle with text book publishers, reporters, etc., trying to educate them that the U.S.S.R. is not Russia, and that half of the Soviet Union is non-Russian, 60 million of them being Ukrainian. At times, getting them to spell "Ukrainian" correctly is a chore.

As President of the United Ukrainian-American Organizations of Miami, it is my honor to preside over the various symposiums featuring prominent Ukrainians, including well-known Ukrainian dissidents.

National holiday observances feature many of our U.N.A. members; in particular, the past Shevchenko concert held at the Ukrainian-American Club featured thirty of our younger Ukrainians (ages 3-16).

U.N.A. has a great future in Florida! In my last report, I listed some items that I felt our U.N.A. Resort-Soyuzivka — needed to upgrade its facilities. No, we still don't have T.V.s or telephones in every room, but I am truly pleased to see the great improvements accomplished by our Soyuzivka manager Mr. John Flis, Jr.

I urge our Supreme Executives to find the financial resources to help Mr. Flis continue his program of upgrading Soyuzivka. Investing in Soyuzivka can only mean greater returns.

Звіт головного радного Романа Татарського

Праця для розбудови і росту УНСоюзу, це щось, що нам союзівцям дає поштовх до дії для добра нашому народові і розвитку УНСоюзу, що є найстаршою, найбільшою і найбагатшою фінансовою установою поза межами Рідного краю.

У цей Шевченківський Рік, ми мусимо здійснити слова і мрії нашого генія Тараса Шевченка, що у своїй хаті своя правда і що ми є людьми, які можуть газдувати, як добрий хазяїн на своєму полі. У 175-ті роковини народження поета-генія України, стараймося здійснити його задуми, його пророцтва, та станьмо в одну лаву проти нашого відвічного ворога.

У місяці січні, мимо моєї несприятливості. Загальні Збори вибрали мене на голову Окружного Комітету в Дітроїті.

Головним завданням урядовців було і є дбати про добре ім'я і розвиток Українського Народного Союзу, як цілості, в першу міру придбувати нових членів, та допомагати в праці нашим організаторам. Моя праця, це розбудова УНСоюзу на терені Дітроїту, до якого належить Віндзор-Канада і Толідо, Огайо, разом 20 відділів. Як голова цієї Окружної, я скликаю засідання і наради, де порушуємо проблеми продажу забезпечення та інші біжучі справи.

Від 13-го до 15-го березня гостив у Дітроїті Фольклорний ансамбль „Барвінок” з Бразилії. Виступ був в аудиторії школи Фіджералд у Воррен при вулиці Раш Род. Виступ був надзвичайно вдалий і присутні були дуже задоволені, а багато із них зворушені до сліз. Мешканцями зацікавилися: інж. Степан Білий і мгр Ірена Прийма. Перекуску приготували пані: мгр Рона Дигдало і мгр Ірена Прийма, а сніною завідував наш невідомий і все готовий до праці Володимир Дигдало.

24-го квітня відбувся односторонній організаційний курс, якого інструктором був Володимир Сохан, головний секретар УНСоюзу. Понад 30 союзівців були учасниками. Вони усі були дуже задоволені з викладів головного секретаря Володимира Сохана, який викладав подиву дуже зрозуміло, але фахово.

Д-р Олександр Серафін з рамені Окружного Комітету виставляє стипендію найкращим учням Середньої Школи, Школи Українознавства і Рідної Школи.

У червні 1988 року, я брав участь у триденних нарадах Головного Уряду на відпочинковій Оселі „Союзівка”.

16-го липня, відбулася зустріч союзівців активу нашої Окружної, де було понад 50 присутніх союзівців на оселі „Діброва”, біля Брайтона. Як голова Окружного Комітету, виголосив вступну промову, звертаючи увагу на придбання нових членів, бо це єдиним доказом нашої відданості цій шановній інституції. На весело Василь Папіж, і д-р Атанас Слюсарчук та Уляна Марушак розвеселили союзівців громою. Д-р Олександр Серафін переграє пісні з давнини. По мільйон дискусій на тему УНС і цієї зустрічі активу стверджено, що вона потрібна для поживлення союзівців життя. Присутні мило перевели день на відпочинковій оселі „Діброва”, а під вечір щасливо повернулися до своїх домів. Тією стрічкою занявся і нею провадив д-р Олександр Серафін.

30-го липня Стелія Федик влаштувала односторонню прогулянку наших союзівців сеньорів на відпочинкову Оселю-Ресорт „Союзівка”. Прогулянкові відвідали Українську будівлю — Головну Квартиру УНСоюзу в Джерзі Сіті, Нью Джерзі. Усі учасники прогулянки були дуже задоволені і захоплені цією будівлею, що дає нам примисний усміх і гордість з нашого досягнення. Стелія Федик складала велику подяку за підготовку і переведення цієї, так вдалої і вміло організованої прогулянки.

5-го листопада, нашу Окружну відвідала мгр Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу. Осіння компанія (наради) відбулася в домі Окружної Управи Союзу України Америки, 27040 Раш Роуд, Варрен. На нарадах було понад 30 учасників. Після вичерпної програми вивчалися дискусія, та були різні запити до мгр Уляни Дячук, на які вона вміло і зохотно кожному відповідала.

8-го грудня 1988 року відбулися наради Голів Окружних Комітетів на оселі „Союзівка” Дітроїтську Окружну заступав д-р Олександр Серафін.

Крім повище вичислених імпрез, Окружний Комітет мав наради і засідання, було їх понад 10.

Мені є надзвичайно приємно дати признання за довготривалу працю, протягом 31 років на пості секретаря 183-го Відділу УНС в Дітроїті, Петрові Залуга. Ми дякуємо голові цього Відділу Дмитрові Кошильовському за головуство у цій Відділі. Головство від Дмитра Кошильовського перебрав Іван О. Чухрак.

Усі імпрези і засідання були дуже корисними союзівцям і українській громаді, а члени, що брали участь в них, були задоволені, що причинилися до розбудови УНСоюзу.

Мені є дуже приємно подякувати Окружній Управі та членам дітроїтської Окружної за поміч у переведенні усіх вище згаданих імпрез. Вони працювали з посвятою і відданістю, не жаліли часу, невгоди і труду, але з охотою і задоволенням помагають нашій союзівській громаді. Шира подяка: д-рові Олександрові, Стефанії Стелії Федик, Ярославові Базюкові та його дружині, Романові Лазарчуків, який у тому році робив усі дописи до „Свободи”, Уляні Марушак, Постоловським Йосипові і Мотрі, Грицеві Коробякові, Зенові Василькевичеві та його дружині Марті, Ромі Дигдало і Володимирові Дигдало, Ірені Прийм, Степанові Віхарові за дописи до „Українського Тижневика”, д-рові Атанасові Слюсарчуків та його дружині Зіріш, Петрові Залуга, Дмитрові Кошильовському і його дружині Анні, Василеві Папіжові і його дружині Галині. Сердечна вам усім подяка за віддану працю для добра нашого Союзу.

Рівнож стверджую, що між Екзекутивою і Округою була добра співпраця. Наша Округа мала повну допомогу від Головного Уряду, та зрозуміння наших проблем.

**СОЮЗІВКА —
ЦЕ ВЛАСНІСТЬ
ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ.
СТАНЬТЕ Й ВИ
ЇЇ СПІВВЛАСНИКОМ.**

Звіт головної радної Теклі Мороз

Звітний рік 1988 не багатий на різні від попереднього мей діяльності.

Як головна радна УНСО-юзу я брала участь у 3-денних нарадах членів Головного Уряду, що відбулися на Союзі та в односторонньому засіданні членів Головного Уряду Канадського Представництва, що відбулося у Торонто.

Як голова Монреальської Округи Відділів УНСО-юзу, я брала участь у Загальних Річних Зборах місцевого відділу КУК в Монреалі.

Подала писемне оголошення до „пропам'ятної книги” Т-ва „Просвіта” в Монреалі з нагоди 75-літнього ювілею та написала писемний привіт і брала участь у ювілейній банкеті.

Подбала про те, щоб помістити союзове оголошення до „пропам'ятної книги” в Монреалі з нагоди 1000-ліття Християнства в Україні.

Репрезентувала УНС на ювілейі декана о. митрата Івана Гаврилюка з нагоди 50-ліття його священничої служби та подала писемний привіт.

Служила порадою для секретарів та поодиноких членів, які до мене звертались у різних союзових справах.

Як секретарка 465-го Відділу УНС в Ляшіні, старалась справно погляджувати всі справи.

Моя „братська діяльність”: Відвідувала хворих членів та у випадку смерті брала участь у похоронах, як рівно брала участь у родинних ювілеях та поміщувала дописи до часописів.

Справа організаційна не була надто успішною у звітному році, через те, що було перетяження важливими імпрезами, біль яких наше суспільство зосереджувало свою увагу.

Сподіюсь, що 1989 рік принесе більше організаційних успіхів у нашій союзній Окрузі.

Звіт головного радного Тараса Шмагали

My sixth term as Supreme Advisor for the Ukrainian National Association is „rounding third and heading home”. Yes, this will be the last report before our next convention. On second thought, I'm not sure my use of the term „rounding third...” is proper, for there haven't been many „runs scored” by any of us during this term. However, with more and more a sense of history, I will again present my report as follows:

- Activities for the Ukrainian Association
- Civic Activities
- Comments and Suggestions

A. Activity for the Ukrainian National Association

- Ohio Fraternal Congress — Past President;
- Board of Directors, Ukrainian National Association Renewal Corporation — Continue to serve as original Board member of Corporation, which oversees the operations of our Headquarters building in Jersey City.
- Cleveland District — continued activity of organizational meetings and other activities in the Cleveland and Youngstown District.
- Supreme Assembly — Meeting of Supreme Assembly.
- Participated in all deliberations of the Ukrainian National Association Heritage Preservation Committee.
- Worked very closely with Ukrainian National Association President and the Ukrainian National Association D.C. office — Director, on the start up and continuing operation of the Ukrainian National Association Washington Office.

B. Civic Activities

- Honorary Member, Cuyahoga County Republican Executive Committee.
- Vice President Board of Directors — Kashtan — Ukrainian Dance Company.
- President, Company of Ignatius — St. Ignatius High School.
- Secretary-Treasurer, Ohio Public Transit Association.
- National Chairman — Ukrainians for Bush-Quayle.

C. Comments and Suggestions

Throughout my years of service on the Ukrainian National Association Supreme Assembly, I have taken the opportunity to make comments and suggestions for the good of our organization and our community.

This year my comments will fall into three categories: 1) Quality of the Ukrainian National Association; 2) Quality of the Ukrainian Community in the United States; and 3) the Ukrainian National Association Washington D.C. Office.

My initial thought was to use the term „survival of” instead of „quality of” in the case of both our Ukrainian National Association and the Ukrainian Community. I feel the problem with both is really that serious!

On second thought, both our organization and community will „survive” through my lifetime and probably even my son's — but in what form?

1. Quality of the Ukrainian National Association

For years I have discussed the very serious trend of falling membership. While our material assets continue to grow we lose members by the thousands every year. We have improved our products but our experiment with a „national sales force” has failed. Not because the concept is wrong, but because we obviously haven't hired the right people. The concept is right!

We need a national sales force headed by an experienced, aggressive national sales manager who will train and direct equally well trained and aggressive sales people throughout the United States and Canada. We cannot discard the concept. We have to analyze why we haven't been able to attract the people necessary to make it work. When a good insurance salesman working for a good company or fraternal can make much more money than our Ukrainian National Association President we can begin to understand part of our problem. We have to start taking ourselves seriously and develop a compensation and incentive program that will attract the people we need. We cannot expect our young bi-lingual professionals to make material sacrifices to save our organization.

There is no question that we have the material resources to conduct our business professionally. Our assets continue to grow. Return on investments has been adequate and our

building, although faced with a far more competitive market, is still doing quite well. We need to spend some of our cash to attract the people to do the market research, training and sales to turn our membership numbers around. Let's do it! If we don't as I have pointed out in the past, the last ones left win.

2. Quality of the Ukrainian Community in the United States

I will limit my comments to the Ukrainian Community in the United States because for many reasons too numerous to mention the status of the Ukrainian Community in Canada is in far better shape than ours in the United States.

Our Ukrainian Community here in the United States will survive, at least for a while, but in what form? Like the Ukrainian National Association, our community assets appear to be growing while our membership falls. Our credit unions and banks are having record years and we continue to build community centers. All this while our churches are having the same problem the Ukrainian National Association has — finding salesmen (priests). Our schools both parochial and Saturday are losing members and it has become more and more difficult to bring out the community for events of any kind. An example of this loss in numbers is last year's Millennium Celebration in Washington D.C. Although well organized and impressive, the number of participants was perhaps a 15% or 20% of the number who attended the unveiling of the Shevchenko statue 20+ years earlier.

Our community is experiencing the same problem as our Ukrainian National Association, rich in material assets while losing active members.

A solution to this problem, both for the Ukrainian National Association and the Ukrainian Community, is a new immigration of Ukrainians to the United States.

Our source of this new Ukrainian immigration is South America. For years we have known of the plight of our brothers and sisters in Brazil.

Unfortunately, we have done very little to help them and almost nothing to facilitate their immigration to the United States.

The so-called reform movement in the Soviet Union has opened another source of potential Ukrainian immigrants to North American-Ukraine!

Almost unthinkable several years ago, the possibility of a major immigration from Ukraine is now certainly in the realm of possibility. I hope as we debate the Soviet reforms, the actions and policies we formulate as a result, will emphasize this potential immigration and the survival of our community here in the States.

3. The Ukrainian National Association Washington D.C. Office

Congratulations to our Supreme Executive Officers led by President Flis for the first class manner in which they have established our office in Washington D.C. Director Iwanciw has taken excellent advantage of the resources given him and has planned and organized well. We're off to a super start!

Unfortunately, others in the Ukrainian Community have treated our success as a threat to their own Washington presence. That's sad because there really is room for everyone. Other ethnic groups have multiple D.C. offices which operate in a spirit of total cooperation. Those groups have been most successful in influencing the way our government operates, and so should we! Let's cut the bickering and get on promoting those issues important to Ukrainian Americans. One of the prime issues must become a new Ukrainian immigration to the United States.

Звіт головного радного Володимира Кваса

Мій звіт за 1988 рік буде короткий, тому що це був рік відзначення 1000-ліття Християнства в Україні. Наші члени брали активну участь у святкуванні, як також наш Головний Уряд. Наш Український Народний Союз багато вложив праці, як також фінансової допомоги.

Мені припала честь бути головою 1000-літнього комітету на повіт Улстер, а також членом фінансової Комісії Крайового Комітету. Наші члени та все українське громадянство були зайняті святкуванням 1000-ліття Християнства в Україні. Було тяжко організувати членів, тому що була надзвичайна гаряча. Я був активний у місцевих українських організаціях, як також в американських організаціях, а останні роки був головою Республіканської партії на нашу округу.

Наш Відділ 88-ий при „Союзі” організував за 1988 рік 11 членів завдяки праці нашої активної секретарки Стефи Гаврилюк.

Я брав активну участь у зборах чи нарадах нашої Округи, а також в нарадах Головного Уряду. Крім того виконував всі обов'язки, які Головна Екзекутива доручувала мені.

Було багато праці урухити будову нашого будинку для працівників. Нам треба підшукати нових секретарів і наших Відділів, які мають мало членів, пошити з більшими, де ми могли б заощадити гроші, а також підсилити діяльність наших Відділів, бо наші професійні продавці, не дають ради, може є їх замало.

Треба збільшити рекламу про Український Народний Союз, який помагає нашим організаціям фінансово, а також робить велику роботу з продовженням різних ансамблів зі заграниччя.

На другий рік відбудеться Конвенція УНС. Нам потрібно вибрати статуту комісію, яка змінить статут, який є перестарілий.

Ми багато вложили грошей на Союзівку за останні роки, але нам треба застановитися, чи не побудувати нові кімнати, які мали б всі вимоги сьогоденного часу.

Дякую Господеві Богу, що дає мені здоров'я і я можу ще працювати для добра УНС, а також для всіх українців.

Звіт головного радного Евгена Іванців

INTRODUCTION

This is the eleventh annual report that I have written since becoming a member of the UNA Supreme Assembly. Each year as I write my report, I wonder whether anyone really reads it. But then I look back over the years and realize that much has indeed changed and even some of my recommendations have been adopted.

This past year has been an important year for me and, I believe, for our organization because on July 1 the UNA established its Washington Office. As Director of that office, I have been involved in the UNA on a daily basis. My activities as Director are detailed separately in my report as UNA Washington Office Director. In this report, I shall report on my activities as a UNA Supreme Advisor.

As in the past, I have divided my report into two sections. The first section outlines my work in and for the UNA. The second section focuses on recommendations and comments about our organization and its direction. I have taken the liberty of adding a third section which deals with general observations about our community.

UNA ACTIVITIES

As in the past, I have not attempted to provide a chronology of my activities but rather an outline of the major focus of my work.

During the past year I have attended those meetings of the UNA to which I was assigned. These included two Meetings of the Baltimore-Washington-Richmond District, one meeting of the Boston District, and one meeting of the 1990 UNA Convention Committee. As the Convention Committee meeting, I was elected as Chairman of the Committee and shall provide a report on the preparations separately.

While representation in Washington was taken over by the UNA Washington Office, at times I find myself wearing both my hats in UNA, i.e., a member of the Supreme Assembly and Director of the Washington Office. My writing for the *Ukrainian Weekly* has continued although the focus of many of the articles has changed.

During the past year, I have also been heavily involved in the Washington ceremonies of the Ukrainian Millennium. I served as both Chairman of the Washington Branch of the Committee to Celebrate the Millennium of Christianity in Ukraine and as a member of the Government Affairs Subcommittee of the National Committee. One of my major tasks was to organize the October 1988 rally and march in Washington which ended up requiring some delicate negotiations with the U.S. Park Service and an AIDS group.

I have also continued my activities in other organizations such as the Ukrainian Association of Washington, D.C.

COMMENTS AND RECOMMENDATIONS

I first wish to congratulate the Supreme Executive Committee for continuing to improve the operation of our organization and to meet the needs of our membership.

Soyuzivka: Over the years I have continued to urge that we devote greater effort to long-range planning for our UNA estate „Soyuzivka”. In the past year we have seen major improvements under the capable management of John Flis, Jr. The UNA is making the necessary capital investment in terms of renovations and new construction, and Mr. Flis, Jr. is attempting to maximize use of the facilities which we already have. However, in the long-run, haphazard improvements and construction will not meet the needs of our members. A long-term development plan, which I have been proposing for years and which the UNA Assembly Soyuzivka Committee adopted last year, is desperately needed. I hope we can move expeditiously in that direction.

Scholarships: Over the years we have seen a steady increase in the number of applicants for UNA scholarships. We have responded by dramatically increasing the funds available for scholarships. However, the sheer number of applicants threatened to overwhelm the system. I applaud the decision to limit scholarships to undergraduates so that larger scholarships can be given to those students just starting out their academic careers. Individuals seeking advanced degrees or starting second careers, while worthy, have other sources for financial assistance.

I still, however, urge that some of the scholarship funds be directed toward the interests and needs of UNA by providing full scholarships to those students willing to work for UNA after completion of their college education. We have had difficulty over the years in finding individuals to work in our Home Office, on our newspapers, at Soyuzivka, and, most recently, in our Washington Office. An annual full scholarship aimed at students studying business administration, journalism, hotel management, or political science would provide us with a pool of talent for the future.

The Ukrainian Weekly: I have heard it said by non-Ukrainians in Washington that *The Ukrainian Weekly* is the best English language ethnic newspaper. There is little I can add to that except to congratulate the *Weekly* staff. We cannot, however, afford to rest on our laurels; much still needs to be done. There must be a concerted effort to dramatically expand the circulation of the *Weekly*. It is truly unfortunate that such a good newspaper is reaching a relatively small number of UNA members much less the non-members. By increasing the circulation of the *Weekly*, a „fraternal benefit” of UNA membership, we are also reaching out to more potential members.

The Supreme Executive should seriously consider providing the Editor with a budget under her control to relieve the Supreme Executive of decisions which should properly rest with an editor.

UNA Radio Program: While the UNA publishes *Svoboda* and *The Ukrainian Weekly* to communicate with its members and to reach potential members, the Supreme Assembly should consider establishing a weekly radio program throughout the United States and Canada. The program should be centrally produced and our branches and district committees throughout North America should be involved in the distribution of the program. A radio program would offer a „fraternal benefit” to our members, would inform non-members about the UNA, and would provide information about events in our community to both Ukrainian and non-Ukrainian listeners.

A pilot program has already been taped in Canada. The UNA should contact the individuals involved to explore the possibility of UNA involvement in and/or sponsorship of a Ukrainian Radio Program.

OBSERVATIONS

The Ukrainian-American community has existed as a community for only about 100 years roughly paralleling the life of the UNA. During that time, the community has faced many crises. Since it has survived, we take it for granted that it always will. But as I stand back and look at our community today, I see it in a crisis.

The UNA is not unique in its declining membership. All our fraternal, our youth organizations, and, even, our churches are facing the same loss of membership. Unless we stem that tide, we will find our organizations and churches decline and our community die. This will occur at a time when our brothers and sisters in Ukraine most need our help in their efforts to secure a free and independent Ukraine.

I do not pretend to know the answers to the problem but I do feel that it is time for the community to focus some attention on the challenges facing the community such as assimilation, migration to all parts of the United States, loss of Ukrainian language ability, and the declining membership of all organizations. We cannot find solutions until we determine the problems.

The post-World War II immigration helped revitalize the Ukrainian-American community by providing new blood to replace the losses due to assimilation. Perhaps a new influx of immigrants from Ukraine, Poland, and South America could serve that same purpose today. At the same time, however, we must address the issue of assimilation and its impact on the community. Immigration is not the total answer.

It is vital that the UNA, the most important secular organization in the Ukrainian-American community, take the lead since we have the most to gain and the most to lose in this process.

CONCLUSION

I first came to the Supreme Assembly in 1974. Since that time I have seen many changes in the organization and in my role in the UNA. While I did not discuss my role as Director of the UNA Washington Office in this report, it is difficult not to mix the two roles at times. I want to use this opportunity to thank the Supreme Assembly, the Supreme Executive, and especially Dr. John Flis, Mrs. Ulana Diachuk, and Mr. Walter Sochan for their support and assistance in the establishment of the Washington Office.

In February I sat at a District Committee meeting in Baltimore and listened to our Supreme President address the gathering. He spoke of all the assistance the UNA provides to our membership and to our community. He talked about how our assets continue to grow. And then he asked what good will at this be if we do not turn our declining membership around. He is, of course, right.

As I considered those comments, I also tried to think of one major event or project that has taken place in the community that did not involve the UNA directly or indirectly. The establishment of the UCCA, the Conquest book on the famine, the Harvard Ukrainian Research Institute and Chairs of Study, the Shevchenko statue in Washington, the U.S. Commission on the Ukraine Famine, the defense of human and national rights in Ukraine, etc. have all received financial, public relations, and organizational support from the UNA. In other words, if there were no UNA, we would have to invent one or not have the community we have.

If the community is to continue to survive and prosper, then the UNA must continue to survive and prosper. As we approach the 32nd Convention of the UNA, the challenge for each member is to inspire more individuals, particularly younger individuals, to become a UNA member and to take an active role in our organization.

Звіт головної радної Гелен Олек-Скат

My participation:

Senior Week: Soyuzivka (immediately after 1988 UNA Annual Sessions). Enjoyed seeing so many people participating and using our facilities.

May 7, 1988, Bloomington, IL.

II. Attended the benefit concert in support of the U.S. Commission on the Ukrainian Famine which was held at St. Andrews Ukrainian Orthodox Church auditorium.

July 31, Chicago, IL. Attended the Celebration of the Millennium of Christianity held by all the local Ukrainian parishes. The event culminated on the lakefront at Olive Park with liturgy and parades. Attendance was measured in thousands.

August 28, Bartlett, IL. Attended the 15th Annual UNA golf tournament at Villa Olivia Country Club.

September 30-October 2, Cleveland, Ohio. The League of Ukrainian Catholics held their 50th convention on this weekend. At the banquet I was presented with a commemorative plaque, signed by Cardinal Lubachivsky, honoring me as the first secretary of this organization when it was formed in 1933 in Chicago.

October 22, Chicago. Attended the Organizational UNA District Committee meeting held at the new Sts. Volodymyr and Olha Ukrainian Catholic Community and Cultural Center. Mrs. Ulana Diachuk was present.

November 5, Chicago. Attended the St. Nicholas Catholic Millennium Banquet held at the cathedral auditorium.

November 12, Cicero, IL. I arranged for Ukrainian bowlers to participate in the 23rd Illinois Fraternal Congress Bowling Tournament held at the Windy City Bowling Alleys.

January 15, 1989, St. Petersburg, FL. Attended the Annual Meeting of UNA Branch #377, which was chaired by Mr. John Gawaluch, the new secretary, and formerly of Chicago. I mentioned what UNA accomplished in the past year, and also presented all our new insurance programs.

REMARKS AND RECOMMENDATIONS:

I am troubled that our membership and secretaries are not getting complete information about our many new programs. Historically we have relied on data dissemination through the *Ukrainian Weekly* or *Svoboda* and this method is no longer reliable as we cannot be certain of readership. However, we do have an excellent vehicle for „spreading the word” when we distribute annual dividend checks to our membership. You may note that whenever you receive mail at your home for utility bills or other business transactions you also get informative fliers telling about other opportunities, products or services available. I used this approach when mailing out my 1988 Dues Notices and the net result was 27 new members. Don't you think we could use this approach in our entire network?

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

КОШТУЄ
\$5,000 — \$10,000
забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
ССОЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот
Акцидентового Забезпечення, виданих після

1-го жовтня 1983 року, вносять

\$6.50 річно

\$3.35 піврічно

\$1.75 квартално

60 місячно

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

Звіт головного радного Андрія Кейбіди

I deem it an honor and privilege to continue serving the needs of the Ukrainian community as Supreme Advisor of the Ukrainian National Association.

The UNA continues its leadership in promoting the principles of brotherhood, fraternalism, stressing patriotism and civic responsibilities for the benefit of our Ukrainian community and our nation; providing the necessary tools for our youth with sports programs and scholarships for continuing education and reaching out to the needy, aged, infirm and disabled members. An enjoying the responsibilities of serving the UNA in promoting its varied activities throughout the years since it is the most respected and influential Ukrainian institution in the Western Hemisphere.

Participated at organizational and annual meetings of the UNA Essex County District Committee which constitutes twenty branches. Members of the Supreme Executive Committee were invited to lead the discussions of the various aspects of the UNA activities and to keep the membership apprised of new developments. Elected to serve on the executive staff of the district in order to assist in developing and participating in its many programs and actions.

Appointed by the UNA Supreme Executive Committee to serve as its representative on the Executive Board of New Jersey Fraternal Congress. Attended the quarterly meetings where discussions were held relative to fraternal affairs affecting the activities of the more than 60 fraternal organization in the state of New Jersey. Instrumental in having Gov. Thomas H. Kean read and sign the annual proclamation designating June 8-14 as Fraternal Week. Served on the executive committee for the annual Fraternal Convention held in Atlantic City on October 13-14.

Re-appointed to the New Jersey Ethnic Advisory Council, for the eighth term, by Gov. Thomas H. Kean, to represent the Ukrainian community. The council consists of 23 representatives of ethnic communities who are involved in many activities designed to encourage a better understanding of New Jersey's ethnic communities, their backgrounds and their current contribution to the quality of life in the Garden State.

Attended the UNA Supreme Assembly annual meeting which convened at Soyuzivka on Wednesday, June 8 to June 10. Before the business sessions began, the members gathered at the Taras Shevchenko monument to pay homage to Ukraine's greatest poet who gave voice to his people's national aspirations.

I was delegated by our Supreme President Dr. John O. Flis to address the district meeting of the Wilkes Barre UNA Branches on Sunday, February 28 at St. Volodymyr Ukrainian Catholic Church in Edwinstown, Penn. and the Penn. Anthracite Region UNA Branches district organizational meeting at St. Michael's Ukrainian Catholic Church Hall in Frackville, Pa., on Sunday, October 30. The meetings were well attended and a report of UNA's activities was given and discussed with excellent results.

Addressed the Essex County District Committee meeting on Sunday, Feb. 12 at St. John's Ukrainian Catholic Church, Newark, N.J. Featured speaker was Mr. Walter Sochan, Supreme Secretary, who delivered all the new pertinent facts relative to the UNA's activities for 1989.

Delegated by the UNA Executive Committee to address and present checks to the graduates of the Ukrainian Saturday Schools in Metropolitan New York-New Jersey area, which was held in Yonkers, New York, on Saturday, June 4.

Attended the Father's Day Weekend, June 18-19, at Soyuzivka, which was sponsored by the Ukrainian National Association.

In response to the request of the UNA to attend the ceremonies and parade, in commemoration of the Millennium of Christianity in Ukraine in Washington, D.C., on Saturday, Oct. 8, I was able to organize a bus-load of people who enjoyed the memorable event.

Served as co-chairman of a Teachers' Conference relative to the Ukrainian Forced Famine 1932-33, which was held on Monday, May 16, at Rutgers University in New Brunswick. The UNA was one of the sponsors.

Served as Chairman of a Scholarly Conference on the Ukrainian Millennium which was held at Seton Hall University, Saturday, Dec. 3.

Delegated to attend the Fifth World Congress of Free Ukrainians at Harbour Castle Westin Hotel, Toronto, Canada, from November 22 to the 27th.

The UNA once again participated in the Liberty Park Ethnic Festival in Jersey City with a booth display filled with UNA English publications on Sept. 10. The booth was manned by Andre Worobec, Nicholas Boyko and Michael Stecyna. As a member of the N.J. Ethnic Advisory Council, I served as Master of Ceremonies during the afternoon outdoor program.

My wife and I were invited to attend the annual Christmas Party sponsored by the UNA for its employees and friends at UNA headquarters.

Chaired New Jersey's Ukrainian Independence Day Proclamation Ceremony in Trenton, at the N.J. State Museum Auditorium, which was observed on Jan. 25 with the signing of the proclamation by Gov. Thomas H. Kean, before a large delegation of members of the Ukrainian community. Coordinated the ceremonies of Ukrainian Independence Day in Maplewood where Mayor Robert Grasmere signed the proclamation at the regular meeting of the Maplewood Township Committee on Jan. 17. On Jan. 20, after a brief ceremony at Town Hall, the American and Ukrainian flags were hoisted outdoors during the singing of both national anthems. The Star Ledger, Trenton News and the News Record carried photos and stories of the ceremonies.

The UNA sponsored a tour of the Ukrainian Folklore Group from Brazil, who performed at Kean College, Union, N.J., on March 23. The executive committee of Essex County of the UNA was wholly responsible for the administration of the concert and all members of the UNA joined hands to bring about a successful and profitable evening.

As Secretary of UNA Branch 322, Maplewood, will continue to develop plans for organizing new members for the future growth and prosperity of the UNA.

In a personal vein, I wish to thank Mr. Zenon Snylyk, Editor of Svoboda, and Mrs. Roma Hadzewycz, Editor of the Ukrainian Weekly, for their sincere consideration and excellent cooperation in printing the articles I submitted to them during the year and congratulate them on the excellence of their respective newspapers.

Звіт головного радного Василя Дідюка

За вийком цього, що Український Народний Союз увійшов у своє 95-річчя існування й праці та напевно у якійсь мірі приготується до його відзначення, нічого надзвичайного у цій провідній календарній сталості в цілому УНС і тим більше у його канадській частині. З великих надій, резолюцій, нарад, плянів і розмов, що остаточно союзові справи в Канаді будуть упорядковані та пристосовані до канадських обставин — все осталося по старому.

Тому і моя союзова праця нічим не відрізнялася від попередніх років, хоч всюди де тільки була якась можливість, я старався належно виконувати доручений мені Конвенцією почесний обов'язок головного радного УНС. Від Екзекутивного Комітету на протязі цілого року жодного доручення не одержав і навіть тоді коли окремі відділи звертались з проханнями, щоби до них прихити і допомогти їм в організаційній праці.

Однак така настанова мене не бентежила. Хто звертався до мене, як головного радного чи колишнього організатора у справах УНС, я в міру всіх можливостей, не жалюючи свого часу їх полагав, виснаженням чи порадою. Такий час тисний зв'язок з нашими відділами і окремими секретарями не тільки в Торонто, але й поза ним тривав постійно. У постійних зустрічах з українською громадою у різних містах, я завжди доряджував їм членство в УНС. У багатьох Клубах Сеньйорів інформовав, доряджував і внаслідок, щоби при упорядкованні свого матеріального добробуту, думали про своїх внуків записуючи їх до УНС.

Як головний радний, брав участь у річних нарадах Головного Уряду УНС на Союзівці, працював у різних його комісіях, брав участь у двох засіданнях т.зв. „Канадського Представництва“ з іншими його членами, на яких ми обговорювали, як найкраще розбудити зацікавлення української громади Канади справами УНС. Ті самі справи обговорювалися на річних і організаційних зборах Торонтоської Округи, якими я проводив і брав у них участь. Організаційний відділок, зміна старших секретарів, які мають доброї волі і відданості праці для УНС, з різних вікових причин хотіли б передати секретарсько-організаційну працю в руки молодших. Тому справа організатора, чи керівника канцелярії, які займалися би справами УНС у Канаді є коначною і то вже — сьогодні! Бо кожний день проволокати приносить шкоду. Всім відомо, що застій — це замирання, а цього не може бути в організації, братсько-аскураційного тону.

Тяжкою працею вдалося мені записати до УНС трьох членів, двоє дітей на високу суму (\$18) та працюю над створенням нового відділу з новопривітаних молодих українців в Польщі, як також збільшенням членства відділу в Міссісауга. Є багато можливостей, які однак вимагають багато часу і праці. Хто має це робити? До сказаного не буду перераховувати багато інших союзових активностей, які приносять саме життя. Не буду згадувати про участь у багатьох похоронах наших членів, якіхось ювілейів, чи інших національних чи церковних порядку імпрезах, бо це, на мою думку, обов'язок кожного суспільно-громадського діяча. Однак тут не може не згадати участі у великих святкуваннях нашого голови, Торонтоської Округи УНС о. д-ра Митрона Стасіва з нагоди призначення його парохом великої парафії св. Покрови в Торонто і надання гідності митрофорного протоієрея, який рівно ж є генеральним вікарієм Торонтоської Епархії. На цих великих святкуваннях з участю понад 500 осіб, я вітав його від УНС та переслав з цих святкувань допис до „Свободи“, яка з якихось причин досі не надіслала. Школа, бо такі дописи про визначних наших людей, а попередньо сталося подібне з дописом про величаві (понад 1,000 осіб) відзначення української громади для судді Верховного Суду Канади Івана Сопіки, ще більше зв'язують українську громаду із УНС і „Свободою“.

Кінчаючи свій звіт, стверджую, що всі ми журимось справами УНС, тому докладно всіх зусиль й праці, щоби у 95-річчя його існування він ріс і розвивався у праці для добра і слави українського народу.

Звіт головного радного Олександра Худолія

I would like to present my report by listing my participation in UNA related activities as follows:

Organizationally, I represented the UNA along with Dr. John Flis at the Woonsocket, R.I. Annual District Meeting on 3/11/89. I also participated in the UNA Regional District Organizational Meeting held at Soyuzivka — including participation in the UNA Scholarship Committee. In the current reporting period I have organized five new UNA policies.

Fraternally, I have assisted (or am currently assisting) the Woonsocket District Fraternal Activities Coordinators, Mr. and Mrs. Dmytro Sarachmon, with the following list of UNA sponsored cultural bus trips:

- 1) N.Y. City Ukrainian Street Festival — 5/20/89
- 2) Garden State Arts Center (N.J.)-Ukrainian Festival USA/UNA Day at Soyuzivka — 6/17/89
- 3) Verhovyna Youth Festival (Glen Spey, N.Y.) — 7/15/89
- 4) Washington, D.C. — Fall 1989 (Tentative)

In addition, Eugene Iwanciw and myself had planned a Fall Fraternal Weekend at Soyuzivka for the Thanksgiving 1988 holiday but late advertising as well as other coinciding social events caused us to reschedule the event for the November 17, 1989 weekend. This will allow us ample time to properly plan the event. In our effort to realize the UNA Youth Committee's action plan, this event is targeting the 20-45 year old age group

and is coinciding with a ten year Soyuzivka Worker's Reunion to be held the same weekend. A bowling tournament is also one of the activities being considered for the Fraternal Weekend.

In other activities, I have received enthusiastic cooperation from the WBAU FM radio personality Bob Petrowsky. As a result, he is now providing much needed public service announcements of regional Ukrainian community events and is increasing the awareness of his N.Y. City area listening audience as to the cultural activities of the Ukrainian community. His two hours of weekly programming on WBAU is now one of the only places on the N.Y. radio dial where Ukrainian music is still promoted.

In conclusion, as in last year's report, I would like to emphasize the importance of utilizing Soyuzivka's potential to the fullest extent possible. A major investment in Soyuzivka is a major investment in future generation Ukrainian-Americans as well as the future of the UNA.

ПОНЕДІЛОК, 22-ГО ТРАВНЯ, 1989 р.

Пополуднева сесія, год. 2:30 по полудні

5. Звіти членів Головного Уряду

(Доповнення до звітів)

Д-р І. Фліс, гол. передсідник відкрив сесію і нею проводив. Попросив, щоб члени Головного Уряду, які мають ще додатки до своїх уже друкованих звітів, голосилися до слова. При тому сказав, що він не має нічого додати до свого звіту.

Д-р М. Куропас подав, що був у Клівленді, де відбув дуже приємну зустріч з членами УНСОю.

Мігр І. Геврик не мав додатку до звіту.

Гільберт Пашен попросила, щоб у її друкованому звіті, в другому відділі додати, що вона була головним промовцем на тих святкуваннях.

В. Сохан не мав додатку до свого звіту. Він лише попросив, щоб члени Головного Уряду переглянули свої друковані звіти і коли там вкралися помилки, їх зазначили і подали йому поправки.

Ульяна Дачук пояснила, чому цифри її звіту не годяться з цифрами, які є подані у звіті Контрольної Комісії. Сказала, що її звіт є базований на т.зв. кеш бейсіс — тобто на визначених кожного місяця всіх приходах і всіх розходах. При кінці кожного року УНСОю мусить робити зрівнювання для забезпечення властей (апрувал бейсіс) тобто до того зрівнювання треба додати ще всі приходи, які придуть в наступному році, а які мали б бути подані у звітному році, як теж усі видатки, які будуть зроблені в наступному році, а вони повинні б бути ще у звітному році. Також забезпечення властей не признають УНСОю деякого його майна, як пр. Союзівка — не приносить точно означених відсотків. Також таким непризнаним майном є друкарня і деякі інвестиції УНС.

Повідомила, що в біжучому році УНСОю видасть дивиденд на суму 1,500,000 доларів — це буде найбільша дивиденда, яку УНСОю будь-коли виплатить. Рівночасно з чеками будуть вислані повідомлення до тих членів, які в минулому році зазначили на своїх чеках, щоб майбутні дивиденди їм не виплачувати, але їх акумулювати. Отліто акумулювати суму дивиденди вибрало 10 відсотків членів УНСОю.

Члени Головної Контрольної Комісії — д-р Н. Олесницький, інж. Анатолій Дорошенко і С. Гавриш не мали додатків до своїх друкованих звітів.

Головні радні — В. Пастушок, А. Джула, Т. Максимович і Р. Татарський не мали додатків до їхніх звітів.

Текля Мороз висловила подяку членам Монреальської Округи Комітету за гарну співпрацю, а при тому передала головному передсідникові 3 аплікації нових членів.

Т. Шмагала ствердив, що зустріч заступника гол. передсідника д-ра М. Куропаса з членами УНСОю у Клівленді була дуже вдала. При тому порушив справу, яка на його думку, є дуже важливою для УНСОю як також для американських українців. У 1983 р. проф. Омельян Пришак написав листа до д-ра М. Куропаса, в якому, між іншим, подав, що на підставі рецензії його книжки „Історія українців в Америці“ може бути видана у Гарварді. Від того часу минуло 6 років і згадана книжка ще й досі не появилася. Нещодавно Гарвард повідомив д-ра М. Куропаса, що вони рішили не видавати його праці. УНСОю передав останню Гарвардову датку в сумі 50,000 дол. Це вже є поважна сума грошей, видана з фондів УНСОю. Український Народний Союз підтримував Гарвард від самих початків — у великій мірі причинився до успішної збірки фондів на катедри, а тепер вони відмовилися друкувати книжку д-ра М. Куропаса. Підкреслив, що це є дуже не в порядку. Книжка буде видана Торонтольським університетом, тобто в Канаді тоді, коли УНСОю причинився у великій мірі до того, що в Америці українці жертвували мільйони доларів на Гарвардський Інститут. Підкреслив, що Інститут є довший українцям Америки видати їхню історію.

Д-р І. Фліс ствердив, що ця справа не входить в засяг союзової діяльності Т. Шмагали, але він мав право висловити свою opiniю.

В. Квас не мав додатку до звіту.

С. Іванчик підкреслив, що від довшого часу його турбує те, що УНСОю, як і інші українські організації молоді чи церковні — тратьють своїх членів. Українська громада в Америці стоїть перед великою проблемою — асиміляцією. Та, на жаль, ніхто не бере цієї проблеми до уваги — ніякі конгресмени, конвенції чи конференції не дискутують цієї справи. Також не дискутує цієї небезпечної проблеми УНСОю. Українська й інша преса пишуть тепер про те, що діється на Україні. Порівняв теперішні події до подій в Україні в 1918 р. Сказав, що одна третя світу Китай переживає революцію. У Совєтському Союзі є гласність — перестройка. В Україні почався рух за українізацію країни, за відродження її національної свідомості. Українці в Америці мусять підтримати цей рух в Україні та допомогти в її відродженні. Але українська громада в Америці мусить також відродитися і про це саме повинен подбати УНСОю. Приплив українських емігрантів після Другої світової війни відродив американсько-українську громаду. Тепер знову є нагода спровадити до Америки нових емігрантів з України, Польщі, Югославії чи Південної Америки, які відірвали б нашу громаду. Ще раз підкреслив, що УНСОю є одинокий, за вийком наших українських церков, що має всі можливості зайнятися тією справою — оновленням української громади на американській земі.

Гелен Олек-Скватт не мала додатку до свого звіту.

В. Пастушок передав 5 аплікацій нових членів, забезпечених на суму 82,000 дол.

А. Кейбіда повідомив, що Округа Нью Джерзі приготувалася на осінь 1989 р. врочисті святкування 95-ліття УНСОю.

В. Дідюк попросив, щоб члени Головного Уряду уважно переглянули його звіт та застановилися над змістом. При тому повідомив, що Округа Торонто теж планує осінню 1989 р. врочисті відмітити 95-ліття УНСОю.

Гільберт Пашен передала одну аплікацію нового члена.

Інж. С. Куропас сказав, що він докладно перечитав усі звіти і з них виходить, що справи УНСОю виглядають дуже зле. Запитався, чому у звітах немає ніякої згадки про працю культурної комісії. Нічого не діється з культурною фундацією. Також він, як голова Комісії сеньйорів на протязі вже 12-ти років стверджує, що УНСОю нічого не зробив для сеньйорів. В наступному підкреслив, що коначним є видати книжку „Історія українців в Америці“.

Дуже неfortunно сталося, що Гарвард, якому УНСОю від самого початку допомагав фінансами, відмовився її видати.

Д-р Я. Палюх похвалив слово С. Іванцева — сказав, що думки, які він висловив є надзвичайно цінні та дуже на часі. — Відносно людей, які тепер приїжджають з України, чи інших країн, то треба знайти методи, як притягнути їх до української громади. Якщо поді в Україні будуть йти тим скорим темпом, як дотепер, то наплив нових імігрантів зросте, що повинно причинитися до збільшення членства УНСОю.

Відносно книжки „Історія українців Америки“, автором якої є д-р М. Куропас, то він вже давно говорив авторові, що цю книжку повинен видати котрийсь із престижних інститутів, щоб до неї мав доступ широке коло читачів. Коли б це йому не вдалося, він радо запропонує НТШ, яке радо було б видати цю книжку. Наукове Товариство ім. Шевченка видало в Торонтоському Університеті англійською мовою біографію Т. Шевченка з нагоди 175-ліття його народини.

Кінчаючи своє слово передав одну аплікацію нового члена.

Почесні члени Головного Уряду Геновефа Жеребняк, В. Запаранюк, д-р Анна Чопик і Марія Душник не забирали слова.

Анна Гарас сказала, що не зважаючи на те, що вона є сеньйором, далше виконує обов'язки секретаря Відділу та продовжує працювати голови Округи. В цьому році прислала 8 нових членів.

6. Дискусії над звітами членів Головного Уряду

Д-р І. Фліс, головний передсідник відкрив запити і дискусію.

В. Пастушок погратулював Екзекутив за те, що закупила посілість, яка межує безпосередньо з Союзівкою. Запитався, як Екзекутив планує її перебувати і використати.

Д-р І. Фліс відповів, що є працівники, які круглий рік працюють на Союзівці. Екзекутив планує перебудувати цей дім, щоб у ньому могли деякі з них жити.

Мігр І. Геврик запитався головного передсідника, чому він у своєму звіті ствердив, що дух сепаратизму французьких канадців перенісся на канадських українців членів УНСОю? Також він хотів би знати, чому на збори голів Округних Комітетів, що відбулися Союзівці не запрошено теж голів Округних Комітетів Канади, як це було практиковано минулими роками. С. Гавриша запитався, скільки членів прислало постійні організатори, яка була їхня платня і скільки коштував УНСОю кожний новий член.

Д-р І. Фліс відповів, що голови Округних Комітетів в Канаді тому не були запрошені на збори голів на Союзівці, що кошти дороги в Канаді є високі, зокрема в Вінніпегу.

Гільберт Пашен подякувала адв. Н. Олесницькому за знаменитий зладжений звіт з контролю Союзівки. Запиталася, які були недобрі чеки, про що він надує на 5-й сторінці свого звіту.

В наступному похвалила теж звіт С. Іванцева. Запиталася його, що він мав на думці, пишучи у своєму звіті, що Головний Екзекутивний Комітет повинен призначити відповідний бюджет для редакторів „Українського Тижденя“, „Свободи“ та Союзівки.

Ульяна Дачук сказала, що є призначений бюджет для „Свободи“, „Українського Тижденя“. Відносно Союзівки, то її управитель представляє кожного року бюджет, що включає кошти влаштування і нагрів як теж інших видатків. Головний Екзекутивний Комітет цей бюджет переглядає і затверджує.

Д-р І. Фліс додав, що згідно з братськими законами, члени Головного Екзекутивного Комітету є гростистами і всі чеки мусять бути підписані ними, а не платниками працівниками Союзівки, чи редакторами „Свободи“, або „Українського Тижденя“.

Адв. Н. Олесницький сказав, що він не погоджується з твердженням головного передсідника, що кожний найменший чек мусить бути підписаний членами Екзекутиву. В рамках бюджету може відповідальний управитель Союзівки, чи редактори „Свободи“ або „Українського Тижденя“ самі підписувати чеки.

Д-р І. Фліс далше ствердив, що коначним є, щоб кожний чек був підписаний боляй одним членом Екзекутиву.

Гелен Олек-Скватт запиталася адвоката Н. Олесницького, що він мав на думці, пишучи у своєму звіті, що в барі є можливість надужиття.

Адв. Н. Олесницький відповів, що в тому напрямі не було нічого зроблено. В барі легко є робити надужиття, головню тоді, коли власник не може особисто наглядати. Цю справу він підкреслює у своїх звітах вже на протязі трьох років. Весь той час він доряджував, щоб бару, ресторан „Фронт деск“ перевести на компютеризовану систему, яка забезпечує перед всякого рода надужиттями.

В. Пастушок запитався, як на місці тих льокаторів, які випровадилися з будинку УНСОю, прийшли нові.

Д-р І. Фліс відповів, що ще ні.

Д-р М. Куропас сказав, що настанова головного передсідника до мігр-а І. Геврика є несправедливою і не на місці. Факт, що І. Геврик живе аж у Вінніпегі не може бути перешкодою, щоб він не мав участі в Конференції голів Округних Комітетів, бо кошти дороги є високі. Якщо є така настанова, то тоді немає чого вибирати на конвенції УНС до Головного Уряду людей з місцевостей далековіддалених від осідку Головної Канцелярії УНС.

Д-р І. Фліс відповів, що делегати на конвенції УНС можуть вибирати до Головного Уряду людей з будь-якого етету в Америці, чи провінції в Канаді. Людина, яка буде вибрана на члена Екзекутиву, що працюватиме в Гол. ній Канцелярії, кошти дороги будуть кожночасно покриті незалежно від того, як часто він їздитиме. Але це не відноситься до голів Округних Комітетів.

Геновефа Жеребняк порушила справу оголошення у „Свободі“ від 12-го січня, 1989 р. Запиталася головного передсідника, як виглядає справа з організаторами, про що він згадав у своєму звіті.

Д-р І. Фліс пояснив, що зразу, як Екзекутив звернено увагу, що того рода оголошення не повинні появлятися н. сторінках „Свободи“, його знято і воно більше не появлялося.

Відносно організаторів-продавців забезпечення подав, що Андрій Джула був підшукав одного такого кандидата в Амбридж, Па. і представив його головному передсідникові в часі, коли він відвідував Пітсбургську Округу. Цей чоловік зробив на них обидвох дуже добре враження — українськ, рідний язык в Америці, досвідчений продавець забезпечення. Він заявив їм, що радо працюватиме для УНСОю. Договорилися з головним передсідником, що приїде до Головної Канцелярії — однак він не додержав слова і ніколи не показався в канцелярії ані не потелефонував. Відносно продавця забезпечення в Огайо — цей був на платні УНСОю на протязі 3-ох тижнів, не зорганізував ані одного члена і Екзекутив подякувала йому за працю.

С. Гавриш на запит мігра І. Геврика скільки членів придбали постійні організатори, відповів, що згідно з даними, які одержали від головного передсідника і секретарки Організаційного Відділу, В. Бойко придбав у минулому році 17 членів, забезпечених на суму 682,000 дол., а Стецина придбав 6 членів, забезпечивши їх на суму 105,000 дол. Яка була їхня платня він не знає, бо не б. пив листи платень працівників і тому не може відповісти на питання, скільки коштував УНСОю кожний придбаний ними новий член.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Д-р І. Фліс доповнив відповідь і сказав, що В. Бойко одержує платню 17,000 дол. річно. Екзекутивна договори-лася з ним, що коли виследи його праці будуть задовільні, він одержить відповідний бонус. Але тому, що виследи його праці не були задовільні, він не одержав дотепер ніякого бонусу. Ще є Стецина, якому УНСоюз платить комісове тоді, коли він приїжджає члена. У звітному році Стецина не приїжджав ani одного члена. У тій самій категорії що Стецина є Струх — він приїжджав дотепер кілька членів.

На тому головний передсідник закрив поплудневу сесію, год. 5-та по полудні.

ВІДТОРОК, 23-ГО ТРАВНЯ, 1989 Р.

Рання сесія, год. 10:00 рано

Д-р І. Фліс відкрив сесію, попросив до звіту директо-ра бюро УНСоюзу у Вашингтоні, Євгена Іванцева.

7. Звіт про бюро УНС у Вашингтоні

INTRODUCTION

The Office has been in existence for ten and a half months. During the early months a good deal of effort involved setting up the office itself including the purchase of furniture and equipment, the hiring of staff, setting up the bookkeeping, and the establishment of a daily routine. The latter part of 1988 involved preparation for the new Congress and Administration which took office in January. The past four and a half months have involved continuous work with the Congress and Administration.

The report is divided into a number of categories including Administrative, Finances, Daily Routine, Liaison, Projects, Issues, Press, and Future Projects. In addition to this report, the Workplan for 1989 is included to give a better idea of the work of the office.

ADMINISTRATIVE

STAFF

The Director of the office began work on July 1, 1988. Taras Szmaga, Jr., worked in the office as a Special Assistant for six weeks during July and August 1988. His functions included assisting in setting up the office and programming the computer. On November 8, 1988, John Kun joined the staff as Assistant Director. On February 8, 1989, Maria Lischak joined the staff as Administrative Assistant/Secretary. The performance of all three individuals has been outstanding.

OFFICE

The office is located three blocks from the Senate Office Building. It consists of 843 square feet broken down into a reception area, a conference room, a work room, a storage room, and the Director's office. The UNA purchased the required furniture and equipment. The equipment includes a copying machine, a FAX machine, a telephone system, a postage meter, and a computer with both a laser and a dot matrix printer. The UNA purchased drapes for the office. The office was decorated with art work on loan from Taras Szmaga, Victoria Varvariv, and my collection. The only decoration for which the UNA paid was the framing of a map of Ukraine.

VISITORS

During the first ten months, the office was visited by over 110 individuals including congressional staff, representatives from numerous Ukrainian organizations, representatives of other ethnic groups, Ukrainians from throughout the United States including California, Arizona, Texas, and Eastern and Midwestern states, as well as Ukrainians from Australia, Canada, and Ukraine.

FINANCES

Attached to the end of this report is the financial statement for 1988. The statement is broken down into two categories: budget expenditures (operating cost of the office) and capital investment (purchase of furniture and equipment). The budget expenditures are further broken down into ten categories of operating costs.

DAILY ROUTINE

RESEARCH

Each day five newspapers are reviewed for articles of interest. The articles are filed for reference and FAXED to the *Ukrainian Weekly* and *Svoboda*. Letters to the Editor are written in response to any articles which are inaccurate and misleading. The *Congressional Record*, the transcript of all official work of the Congress is also reviewed on a daily basis for statements, bills, resolutions, or amendments of interest. The *Congressional Quarterly*, a weekly publication about the activities in Congress, is carefully reviewed weekly. Other publications are reviewed on an "as needed" basis.

ADMINISTRATION

The office remains in telephone contact with the Home Office and the newspapers on a regular basis. A *Monthly Report* of the Office's work is filed with the Supreme President and a *Monthly Financial Report* is filed with the Supreme Treasurer. The Office maintains a ledger for all financial transactions and receipts for each item are filed with the Supreme Treasurer.

PUBLIC RELATIONS

The Office welcomes all visitors to the Office and has already had in excess of 100 such visitors (an average of over 10 a month). In addition, the Office answers all inquiries by letter or telephone from Ukrainians, non-Ukrainians, and Congressional offices.

LIAISON ACTIVITIES

UKRAINIAN COMMUNITY

The Office has established working relations with numerous organizations in the community including UNIS (the UCCA Washington office), the World Congress of Free Ukrainians, Sucasnist, the Ukrainian Press Agency (London), the recently formed organization in Newark working on the legalization of Ukrainian Churches, the Ukrainian American Justice Committee (Chicago), the Ukrainian Human Rights Organization (Philadelphia), the Ukrainian Archives Museum (Cleveland), and the Ukrainian Museum (New York).

OTHER ETHNIC GROUPS

The Office has also established working relations with non-Ukrainian organizations such as the Lithuanian Information Service, the Joint Baltic American National Committee, Americans for Due Process, Armenian Assembly of America, the Baltic Freedom League, and the National Association of Arab Americans.

GOVERNMENT

The Office remains in contact with the White House, the Department of State, the Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Commission), the Commission on the Ukraine Famine, and various Congressional offices and committees.

PROJECTS

The Office has been involved in numerous projects, some of which are on-going. The projects are summarized below:

MILLENNIUM COMMITTEE

During the later part of 1988, the Office worked closely with the National Committee to Celebrate the Millennium of Christianity in Ukraine. Most of the effort involved relations with Congress and the White House as well as the organization of the Washington rally and march.

1990 U.S. CENSUS

The Office prepared and submitted comments on the designations of ethnic groups for the 1990 census. The Bureau of the Census requested comments on their preliminary designations.

CONGRESSIONAL FILEFOLDER

The Office prepared and distributed an informational file folder to all Members of Congress. A copy of the folder has been prepared for each Member of the Supreme Assembly. In addition to the basic information, from time to time additional information is sent to Members of Congress for inclusion in the file folder.

UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

The Office distributed replicas of the *Third Universal* to all Members of Congress with information about both the *Third Universal* and the *Fourth Universal* with a request that Members make statements in the *Congressional Record* about Ukrainian Independence Day.

CONGRESSIONAL MAILINGS

The Office does occasional mailings (about monthly) to each Members of Congress to keep them informed about issues of concern to the UNA and the Ukrainian-American community. In addition, each month a selected number of Congressmen receive information about a specific issue with a request that they make a statement in the *Congressional Record* about the issue. In February, Members were contacted about the 95th anniversary of the UNA; in March, Members were told about the 175th anniversary of the birth of Taras Shevchenko; in April, Members were contacted about Chernobyl. Selected staff of congressional offices have also been identified and receive occasional mailings as warranted.

COURTESY VISITS

The Office has paid courtesy visits to a number of Members of Congress, including members of the New Jersey delegation.

GRANTS

The Office has prepared and is finalizing a list of federal grants which may be of use to various organizations in the community. The grant list includes grants from various departments and agencies and may be useful to museums, dance groups, Ukrainian language schools, etc.

SECRETARY OF STATE CONFIRMATION HEARING

The Director of the Office submitted testimony to the Senate Foreign Relations Committee during the confirmation hearings on James Baker to be Secretary of State. The testimony is included in the file folder.

CONGRESSIONAL REPORT CARD

The Office has established a "congressional report card." The purpose is to track the responsiveness of Members of Congress on issues of concern to Ukrainians. The information will prove useful to the UNA in a number of ways. If the UNA establishes a political action committee (PAC), this information will prove helpful in deciding contributions. Also, the membership of UNA can be appraised of the record of their Members of Congress before the next election.

WHITE HOUSE MEETING

The Office participated in a meeting with the President's ethnic advisor. The meeting was set-up by Taras Szmaga, the Chairman of the Ukrainians for Bush Committee.

FAMINE COMMISSION AND RESOLUTION

The Office worked with the Commissioners and staff of the Commission on the Ukrainian Famine to request federal funding for the Commission. At a meeting on May 17, the Commission decided to request such funding. The Office also prepared a resolution calling for a day to commemorate the victims of the famine. The Commission, however, has decided to pursue this project so the Office will work with the Commission on this project.

ISSUES

The Office tracks and is involved in numerous issues of importance to the UNA and the general Ukrainian-American community. The following are the issues most prominent:

COMMEMORATIONS

The Office monitors all legislative proposals for commemorative days such as Jewish Heritage Week, Greek Independence Day, German-American Day, and Baltic Freedom Day. This will assist us in gaining co-sponsors for any resolutions which involve Ukrainian interests such as a day to commemorate victims of the famine.

TAX CHANGES

The Office follows all proposals for changes in the tax code. The UNA interest is in any change in the tax status of fraternal. To that end, we have met with Representative Guarini (D-NJ) who represents Jersey City and is a member of the House Ways and Means Committee. We have also met with the representative of the National Fraternal Congress in Washington. In addition, we monitor other tax changes which could benefit our members such as the tax status of IRA's, educational loans, and the one-time exclusion for the sale of a primary residence.

FINANCIAL INSTITUTIONS LEGISLATION

The Office has also reviewed the changes proposed by the Administration for savings and loans institutions and credit unions. We have monitored the actions in Congress on this legislation.

OFFICE OF SPECIAL INVESTIGATIONS

The Office monitors legislation dealing with the Office of Special Investigations (OSI) and is tracking two bills relating to OSI. We also have been working with the Demjanjuk family as well as Americans for Due Process on OSI issues.

IMMIGRATION LEGISLATION

Many bills affecting general immigration policy as well as treatment of refugees have been submitted in the Congress. The Office tracks all of the legislation and has kept Members of Congress informed of the interests of the Ukrainian-American community. Most pressing is legislation in both the House and Senate which would provide for the designation of "persecuted groups" in the Soviet Union. Efforts are being made to include Ukrainian Catholics and Orthodox as designated groups. Also the Office has worked with the Department of State and the United Ukrainian American Relief Committee on assisting 15 Ukrainians stranded in Rome.

U.S.-SOVIET TRADE

The Office is monitoring all activities dealing with U.S.-Soviet trade including the waiving or repeal of the Jackson-Vanik Amendment and the Stevenson Amendment.

1990 CENSUS

The Office is continuing to work with the U.S. Bureau of the Census and Dr. Oleh Wolowyna on the 1990 census and how Ukrainians will be counted.

U.S. INFORMATION AGENCY

The Office has met with representatives of the U.S. Information Agency (USIA) about an upcoming exhibit in the Soviet Union which will travel to two Ukrainian cities. The issues discussed included the use of Ukrainian-speaking exhibit guides and Ukrainian-language material. Efforts are underway to establish a policy for all dealings with Ukraine in Ukrainian.

PRESS

SVOBODA AND THE UKRAINIAN WEEKLY

On a daily basis, the Office FAXes articles of interest to the newspapers. In addition, the Office provides coverage of hearings, meetings, conferences, etc. which take place in Washington. We also have established a regular column entitled "Washington Update" which provides a synopsis of issues in Washington of interest to our community. Lastly, we are initiating a series of interviews with Members of Congress. Two interviews have already been conducted and should appear in the *Ukrainian Weekly* soon.

AMERICAN PRESS

The Office works with the American press on an as-needed basis. We participated in a meeting with the *Washington Post* in November to discuss numerous issues of concern to the community. We have also worked with reporters from other newspapers.

FUTURE PROJECTS

SUMMER STUDENT INTERNSHIP PROGRAM

Plans have been formulated for a summer student internship program and await approval of the UNA.

WASHINGTON CONFERENCE ON GOVERNMENT AND POLITICS

Plans for a Washington conference have been formulated and also await UNA approval.

WASHINGTON RECEPTION

Discussions have taken place to organize a UNA sponsored reception for Members of Congress and the Administration. The fall is being considered for this reception.

POLITICAL ACTION COMMITTEE

The Office has made preliminary inquiries about the possibility of establishing a political action committee (PAC). A PAC solicits voluntary contributions from its membership which is then donated to candidates for political office. The importance is that all Members of Congress require large sums of money for their campaigns and recently a number of friends of Ukrainians have approached our community for donations. The next step is to formally write to the Federal Elections Commission stating that the UNA intends to establish a PAC and to request a ruling whether the UNA can do so.

CONCLUSION

The first ten and a half months of the office's existence have proven to be useful for the UNA. We have been helpful in the first step of securing federal financing for the Famine Commission which will save the community about \$200,000. We have provided useful information to our members about issues of concern. We have also kept Members of Congress informed about the views of the community on a wide range of issues. It is anticipated that the Office will continue to prove to be a benefit to the goal of UNA of providing its members with assistance and information in their dealings with the U.S. Government.

UNA WASHINGTON OFFICE 1988 FINANCIAL STATEMENT

Budget Expenditures ¹	\$54,421.82
Capital Investment ²	\$26,990.03
TOTAL	\$81,411.85

¹ Operating expenses of the office including rent, salaries, telephone, postage, printing, travel, office supplies, subscriptions, maintenance, and expense account (all itemized on next page).

² Purchase of:	
Furniture including conference table, executive desk, secretarial desk, two credenzas, four bookshelves, executive chair, secretarial chair, and table, coffee table, love seat and chair, file cabinet, modular computer furniture and chair;	\$14,355.30
Business equipment including computer, three software packages, laser printer, copying machine, FAX machine, telephone system, refrigerator, and coffee machine;	\$11,527.35
General reference material including dictionaries, computer reference books, congressional directories	\$ 84.23
Office drapes, framing of map of Ukraine and door sign.	\$ 1,023.14

1988 BUDGET EXPENDITURES

Account	Annual Budget Pro-Rated	Expenditure	Percent
Rent ¹	\$10,000.00	\$12,118.15	121.2%
Salaries ²	\$47,500.00	\$35,174.05	74.0%
Telephone ³	\$ 3,000.00	\$ 1,631.44	54.4%
Postage & Courier Service ⁴	\$ 2,500.00	\$ 480.87	19.2%
Printing ⁵	\$ 3,000.00	\$ 89.04	6.0%
Travel ⁶	\$ 5,000.00	\$ 375.25	13.6%
Stationary and Office Supplies	\$ 5,000.00	\$ 2,221.65	88.8%
Subscriptions ⁷	\$ 3,000.00	\$ 1,743.37	116.2%
Equipment ⁸	\$ 1,500.00	\$ 94.00	12.6%
Expense Account ⁹	\$ 5,000.00	\$ 494.00	19.8%
TOTAL	\$74,250.00	\$54,421.82	73.2%

¹ Includes six and a half months.

² Includes any 2 months of salary for the Assistant Director who began in November 1988 and does not include any salary for the Secretary who began in February 1989.

³ Lower than expected due to time required for establishment of office and the Congress being in recess for the last three months of 1988.

⁴ Many subscriptions are the annual cost.

⁵ Designated for equipment maintenance.

В. Сохан запитався, чи лист сенаторів до М. Горбачова в справі переслідування українців в Україні підписало 13 сенаторів і чи його вже вислано.

Є. Іванців відповів, що листа підписали згадані 13 сенаторів та його вислано минулої п'ятниці до М. Горбачова до Москви.

Д-р М. Куропас погратулював Є. Іванцеву за добре виконану працю. Важним є, щоб налагодити співпрацю між обидвома бюро — УККА і УНСоюзу. Пригадав історію, коли УНСоюз робив заходи, щоб створити при Сенаті Комісію дослідження голоду на Україні. Ці старання підтримував сенатор Персі, до якого був теж звернувся УККА, щоб він підтримував їх старання. Сен. Персі відмовився підтримувати старання УККА. Вашингтонське бюро УККА тоді гостро виступило проти сен. Персі і публічно його осудило. Це діялося коротко перед виборами. Українці показали себе тоді в дуже поганому світлі і такий негатив не повинен більше повторитися. Українці можуть мати непорозуміння в нутрі громади, але на зовні не повинні цього показувати. Пригадав несприятливу справу з інж. Федораким і виборчу кампанію президента Джорджа Буша. Підкреслив, що дуже важливим є, щоб громада включалася у спільні політичні акції.

Т. Шмагала ствердив, що створення бюро УНСоюзу у Вашингтоні було одним із наймудріших потягнень, що зробив УНСоюз. Євген Іванців, як директор цього бюро, виконує свою працю бездоганно і дуже успішно. Для того, щоб були далі успіхи треба повної підтримки усіх членів Головного Уряду та всієї української громади. А щоб громада дала таку підтримку, вона мусить бути докладно поінформована про працю бюро та про події, на які та праця мала вплив. Така інформація захищатиме українську громаду і зверне увагу на Вашингтонське бюро та на потреби, пов'язані з його корисною працею. Сказав, що пріоритетом праці бюро повинна бути справа імміграції українців до Америки. Доплив нових іммігрантів-українців врятує життєздатність української громади в Америці. Також уважає konieczним захищати молодих українців подіями у Вашингтоні та заохочувати їх включатися в працю на державних постах.

Є. Іванців сказав, що доцільним було б заангажувати біля 70 студентів-добровольців, які писали б в разі потреби листи до сенаторів. Дораджував, щоб для цього вживати адресар тих студентів, які одержали стипендію від УНСоюзу.

В. Пастушок висловив признання Головному Уряду за ухвалу встановити бюро УНСоюзу у Вашингтоні, Екзекутивному Комітетові на чолі з головним передсідником д-ром І. Флісом за влаштування і урухомлення бюро. Це є одне поважне досягнення Екзекутиву. Є. Іванцеву погратулював за організування і відрішення ведення бюро та за його вичерпний звіт з освіти праці бюро. Побажав йому далішніх успіхів у його корисній праці. Кінчаючи, попросив Є. Іванцева подати, як виглядає кінцеве звітлення Сенатської Комісії про голод на Україні та що ще залишилося до зроблення в тому напрямі.

Д-р М. Куропас відповів на питання в справі Комісії про голод. Сказав, що Комісія видала друком остаточне звітлення з її праці. Як усім відомо, під цю пору Советський Союз публічно признається до цього злочину і д-р Мейє пропонує, щоб члени Комісії УНС поїхали на Україну та переслухали там тих свідків голоду, які ще залишилися в живих. В дальшому сказав, що Комісія працює над тим, щоб її звітлення про голод включити до шкільних підручників публічних середніх шкіл Америки.

СОЮЗІВКА

„ОСЕЛЯ,
ЯКОЮ
МОЖНА
ПИШАТИСЯ“...

Чи справді...

(Закінчення зі стор. 1)

Про тих давніх учнів та про працю з ними наша гостя хотіла б розповісти багато і тому запрошує нас зайти до неї додому, щоб заглянути до „архівів“, які призначені у неї, до знімок та хронологічно пригладати найкращі її постановки.

У затишку її гостинної кімнати ми сидимо серед картонів повних знімок, програмок, витинків із преси, а наша господиня раз-у-раз витягає щось наверх та пригладує, пригладує...

Ось програмки німецькою мовою з театру в Інсбруці, де вона виступала як солістка, ось знімки з Куби, Гватемали із відомих нам міст Європи.

Але відтак оглядаємо цілий ряд знімок із першої постановки для її молодих учнів у 1967 році — прем'єри „Попелюшки“ із музи-

кою проф. Ігоря Соневицького і відомою нам тепер добре співачкою у головній ролі Квіткою Цісик. Пригладуємо до молоденьких обличчів акторів і знаємо серед них багато знайомих, що сьогодні вже матеріями і статичними жінками. Але тоді це були перші надійні учениці школи танцю Р. Прийма-Богачевської, як вона три перші роки підготувала до того першого публічного виступу у Нью-Йорку та Філадельфії, що здобув захоплення нашої публіки, ще при такій гарній обстановці роботи Тараса Гірка і оригінальній, для цієї вистави написаній музиці проф. І. Соневицького. Оглядаючи світлинки з цієї прем'єри дивуємося, що серед виконавців немає хлоп'ячих обличчів, але наша примабалерина вяснює нам, що розпочавши школу в Нью-Йорку вона доволі довго не мала учнями хлопців.

Шойно у виставі „Кітуті папироті“ в 1970 р. вперше виступали також молоді танцюристи.

Р. Прийма-Богачевська витягає знову цілий ряд знімок із цієї вистави, яка мала величезний успіх. Виведена в Бруклінській Академії Музики у травні 1970 р. вона збрала понад 2,500 осіб, які за захопленням пригладали та олещували цю балетну постановку із музикою славного Г. Майбороди. Вистава повторена в Нью-Йорку та Філадельфії здобула крім публіки також захоплення критиків і в рецензії у нашому щоденнику пера композитора Антона Рудницького читаємо дослівно „коли б українці вибирали „Україну року“ то була б нею тепер Рома Прийма-Богачевська“. На жаль в сімдесятих роках це такого значення у нас не було, а шкода...

Ще рік перед „Кітуті папироті“ учні Р. Прийма-Богачевської брали участь із виведенням гагілок у опері „Анна Ярославна“ А. Рудницького, що була поставлена в Карнегі Голл.

Ще одна збірка знімок і матеріалів виходить на світло — тим разом із вистави „Пригоди Пер Гінта“ до музики Гріга, що була вперше виведена в Нью-Йорку 8-го квітня 1973 року і повторена з великим успіхом у Філадельфії. У виставі брало участь 150 молодих танцюристів із Ізею Павлюк і Романом Павлюком в головних ролях. Знову ряд знайомих обличчів на знімках і знову читаємо захоплюючі рецензії.

Але коли шукаємо серед пам'яток світлин і програмок дальших вистав — не можемо на них потрапити.

Наша господиня, яка в міжчасі метушиться, щоб погостити нас кавою і перекускою, відповідає нам із кухні, що після „Пер Гінта“ вона не ставила вже повного балету, як цілості тому що не мала ніколи спонсора, а її власні фінанси не могли усіх великих видатків оплатити. Тому саме перекинувшись у своїй педагогічній праці більше на танцювальні школи і літні майстерні та школи. Перша із таких літніх майстерень мала 84 учнів і відбулася в Глен Спей в 1975 році. А відтак розповідає Р. Прийма-Богачевська при каві, вже у 1979 році відбувся перший танцювальний табір для дітей там же. Від 1985 року такі майстерні та табори відбуваються також на „Союзівці“ і усі вони мають великий успіх та широкі зацікавлення молоді і дітей.

Нас цікавить, як одна людина може подолати такі праці, але наша примабалерина вяснює, що в деяких майстернях мала допомогу хореографів, таких, як славна примабалерина Валентина Переславська, як також Джон Тарас і Вадим Суліма, а кожного року старші вироблені учні, які пройшли декілька років майстерні допомагають їй із школами танців. Саме одна із теперішніх помічниць Л. Залуцька була із нею на відвідинах у редакції нашого щоденника. Помімо шестері виповнених літніх місяців коли відбуваються чотири різні курси танців, в часі року. Р. Прийма-Богачевська має кожного дня лекції у всіх сімох школах танцю, що їх по черзі відвідує, а це в Нью-Йорку, Ньюарку, Олбані, Бріджпорті, Перт Амбоя, Пассейку і Гемпстеді, розуміється із дуже різним віком і мистецьким знанням учнями. Зі всіма вона починає від класичного танцю, який мусить бути завжди підставою, а шойно відтак переходить до народного, на якому тепер зосередилася її ціла енергія та праця.

Із найкращих своїх учнів вона створила танцювальну групу „Сізокрилі“, з якою підготувалася виступити на фестивалях, концертах чи на „Союзівці“, і яку знає добре наша спільнота в ЗСА, хоча група існує не дуже довго.

На доволі вітальні, товпляться докази тих 25 років безперервної і важливої праці і ми могли б ще довгими годинами їх розглядати і випитуватися про деталі одного чи іншого успіху цієї вимкової танцювальної школи. Але час іде і не дозволяє на десятки питань які маємо, що самодисципліною та любов'ю до танку. А ми знаємо, що цю дисципліну та любов вона не лише сама рік за роком, день за днем викazuje своєю працею, а вміє їх немов чарівною паличкою передати соткам своїх учнів, які без найменшого протесту посвячують довгі години свого вільного і так дорогого для них молодечого життя на вивчення українського народного танку і на його мистецьке виведення.

І тому, виходячи із привітливої хати нашої примабалерини, думаємо, що вона не тільки для всіх своїх учнів, але й для нас, залишилася символічною „Україною року“ від того часу, коли так її назвав Антін Рудницький.

Контроля українознавчих студій в Гарварді

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Це факт, що в нашій громаді дехто колись вважав, що Гарвардський університет не визнає українознавчих студій як окремої галузі науки і тому створення там Фондом Катедри Українознавства центр україністики не зможе впровадити навчання української історії, мови чи літератури в наукову програму університету. Навіть появився в нашій пресі твердження, що Гарвард не дає студентам кредитів з українських студій.

Однак вже від самого початку встановлення першої катедри української історії ім. М. Грушевського в 1968 році українознавчі студії в Гарварді стали частиною університетської програми навчання та дослідів. А коли ректор університету встановив Постійний комітет українознавчих студій в Гарварді і коли вже ділили три катедри українознавства та Український Науковий Інститут, стало ясним, що українознавчі студії здобули в Гарварді статус рівний всім іншим ділянкам науки.

З покликанням до дії Постійного комітету, який координує розвиток українознавчих студій в Гарварді, Надзіра рада університету, найвище контрольне тіло в Гарварді, дала згоду на створення спеціального Контрольного комітету українських студій, який разом з усіма іншими контрольними комітетами наукових відділів університету звітує безпосередньо президенту університету про діяльність даної гарвардської інституції.

Контрольний комітет українознавчих студій зустрічається щодня роки. В його склад входять видатні американські громадяни і члени українського суспільства. Наприклад, відомий журналіст та автор Діозеф Алсоп очолював перший Контрольний комітет українознавчих студій в 1974 році, членом якого був Чарльз Адамс із славної родини американських патріотів, з якої вийшло двоє президентів. Через роки серед членів комітету були: д-р Збігневев Бжезінський, Владислав Максим Германюк, д-р Іван Фліс, Петро Янич, Ольга Дужа, проф. Олександра Біланюк, тобто видатні науковці, провідники церковних і громадських установ та поодинокі громадяни.

Членами теперішнього Контрольного комітету, який останньо закінчив свою перевірку, були Джон Армстронг, відомий професор спеціаліст сучасної історії Східної Європи з Університету Висконсин, Джейн Бредлі, громадська діячка та член Надзірної ради Гарвардського університету, Іван Фізер, професор порівняльної літератури та слов'янських мов з Університету Ратгерс, Роман Шпорлюк, голова комітету, професор історії Мишигінського університету, Ольга Гіршгорн з Вашингтону, Владислав Стефан Сулик, мітрополит Української Католицької Церкви (Філадельфія), Шіла Вінер, секретар Надзірної ради Гарвардського університету, Прісцила Баттіс, секретар Контрольного комітету.

Звіт Контрольного комітету заторує багато аспектів діяльності УНІГУ та катедри і розглядає перспективи дальшого розвитку українознавчих студій в Гарварді. Звіт дає нагоду науковій адміністрації та впливовим університетським особистостям запізнітися глибше зі змістом та суттю україністики, української культури, як теж із сучасною політичною ситуацією в Україні.

В найновішому звіті комітету загальна оцінка українського Гарварду позитивна: „... Ми отримали інформацію про дослідні, видання й педагогічні діяльності Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ)... Ми вважаємо, що публікації УНІГУ представляють визначну наукову цінність. Журнал Інституту „Гарвардський Українознавчий Студій“ здобув міжнародну читачку публіку та дискусію з цілого світу. Конференції, що їх організує УНІГУ, або в яких беруть участь члени УНІГУ, є поважними і престижними подіями... УНІГУ останнім

часом виконує дуже великий проєкт, відомий п. н. „Проект Тисячоліття“. Проєкт користує з широкою підтримки української громади в Америці і викликає значне зацікавлення не тільки серед спеціалістів цієї країни, але й в Україні, в інших республіках ССРСР, та в Східній Європі“.

Найбільш важлива справа у звіті Контрольного комітету відноситься до питання — яка має бути роль, засяг і статус українознавчих студій в Гарварді та в науці взагалі. Це важна проблема, особливо тому, що українознавчі студії увійшли в структуру Гарварду відносно недавно, коли в деяких американських наукових установах існував певний скептицизм, мовляв, нібито україністика не є „повноправною наукою“ та що вона може задовільно бути заступлена в схемі студій над Росією чи загальною славистику.

До таких питань звіт Контрольного комітету займає своє становище: „Яку роль сповняє УНІГУ в Гарварді? Чи дуплікується праця гарвардського Російського дослідного центру? Нам видається, що хоч деякого подвоєння не можна уникнути, всетаки УНІГУ має особливо відмінні зацікавлення, які не є охоплені Російським дослідним центром. Історія (крім сучасної), філологія і література та в ширшому розумінні гуманістика — це ділянки, в яких підхід УНІГУ не є практикований в жодних інших відділах університету. УНІГУ приділяє увагу частинам ССРСР, якими наука про Росію традиційно ніколи не займалася“.

УНІГУ має вимкові зв'язки з сусідніми народами та країнами, дослідні над якими неслуго виконати в інших відділах Гарварду. Завдяки спеціалізаціям професорів Омелія Прицака та Ігоря Шевченка та високим позиціям, які вони здобули в міжнародному науковому світі, УНІГУ стало місцем для вивчення візантійської, жидівської і турецької історії та культур, особливо у відношенні до України. УНІГУ також подбав про „західне“ пов'язання історії України, завдяки проф. Френкові Сисиню, який спеціалізується не тільки в історії України, але і в історії Польщі... Бажаємо, щоб декан і його комітет взяли під увагу ці два ширші позаукраїнські аспекти УНІГУ; візантійської і східно-східно-центральноєвропейської пов'язання УНІГУ. УНІГУ не є вузькозорим чи самосприямованим в своїй дії“.

Коли 20 років тому зав'язувалися українознавчі студії в Гарварді, дехто міг підозрівати, що вони будуть „антисовєтськими“. Справді, деякі проєкти УНІГУ охопили ділянки, які совєтська наука ігнорувала. Деякі інші були темами, проти яких совєтська наука та пропаганда активно боролася. Така ситуація виникла, коли під патронатом УНІГУ Роберт Конквест писав монографію про Великий голод 1932-33 років. Сама ця тема, навіть ще п'ять років тому, була б (і справді була) трактована декотрими як прояв „холодної війни“, емігрантської пропаганди чи спроба перешкодити у співпраці з ССРСР тощо. УНІГУ не піддався таким поглядам: в наслідок цієї розсудливості була створена дуже важлива книжка. Сьогодні події, про які писав Конквест кілька років тому, є однією з центральних тем, яку обговорюють в наукових колах і в загальній пресі не тільки в Києві, але й в Москві. Ніхто сьогодні не перечить, що на Україні існував масовий голод і досліді проф. Конквеста є трактовані з зацікавленням“.

Існування і праця Контрольного комітету українознавчих студій у Гарварді відзеркалює повну інтеграцію українознавчих студій в загальну систему університету. Це є дорогою до здобуття уваги та респекту до нашої історії та культури. Українознавчі студії вже не є якімись дрібними відгалуженнями більшої науки про Східню Європу чи етнічних студій, а є повноправною ділянкою науки, частиною Гарвардського університету.

В першу болючу річницю смерті мгра Л. Псха

Невмолима смерть вирвала 10-го березня 1989 року з нашого грона людину кристального характеру — мгра Любомира Псха. Покійний був обдарований гарними прикметами душі — організаційним хистом, надзвичайною товариською вдачею, здоровим, погідним гумором. Присемний у поведінці, в кожній хвилині готовий нести поміч потребуючим. Ентузіазм і патріотизм були його невід'ємними прикметностями.

Я мала нагоду і щастя пізнати покійного в 1956 році, коли то в Польщі велася праця з організування Українського Суспільно-Культурного Товариства. Ми жили тоді у Вроцлаві. В тій праці Покійний брав активну участь. Коли на зїзді в Варшаві в 1956 році схвалено статут Товариства, наша громада у Вроцлаві взялася до конкретної праці. Організовано хор під диригентурою Даріа Барнак, аматорський драматичний гурток під режисурою Ольги Гощовської. Праця поширилася на ціле воєводство і там покійний проявив максимум охоти і посвятив до цієї діяльності.

Світлиця товариства містилася у „Сукенніцях“. Там 10-го листопада 1957 року відбулося вічання й весілля Любка з Лесею Новосад. Був це дуже гарний, веселий і пам'ятний день. Святкувала вся наша „вродська братів“. Ми почували себе одною великою родиною, бо влаштували спільно весілля нашої активної молоді парі — Лесья снівала в хорі. Я привітала молодят хлібом-сіллю. З

Лесею були ми знайомі дуже добре, бо пройшли спільно роки польської тюрми, а це дуже нас зблизило взаємно.

Коли я залишила Польщу в 1965 році, виїжджаючи до Канади, Любка допоміг мені вислати весь багаж, а описав разом із Лесею та нашими друзями і знайомими прощали мене на залізничній станції. Сумно було розставатися з ними. Не обійшлося без сліз.

Ми радо привітали приїзд Любка до Америки. Його дружина приїхала сюди раніше. Він ніколи не жалував цього кроку, хоч прийшлося починати життя від нуля. Але, як каже євангельська пословиця: „Не самим хлібом людина живе“. Любка включився в суспільну працю з вірою, що можна переконати людей спільно трудитися в дуже несприятливих умовах — роз'єднання нашого суспільства. Вірив глибоко, що цьому лихові при взаємному бажанні й при добрій волі можна заридити.

Думаю й я певна того, що кожний, хто знав покійного згодиться зі мною, що його присутність на полі громадської праці не швидко забудеться, бо трудився він з посвятною й відданістю, часто забуваючи про себе.

Хай цих кілька слів буде невинним вінком на могилу покійного. Хай американська земля буде легкою, а пам'ять про нього хай збереться між нами вічно!

Романа

Замість квітів на могилу нашої Найдорожчої, Незабутньої Теті, Бабусі і Прабабусі

бл. п.

Марії з Чайковських Ставничої

складаємо 375 дол. на будівельний фонд Помісної Української Католицької Церкви св. Тройці в Сілвер Спрінг, Мд. Орися ПОНЧИНА з Родиною

Сороковий Відділ ОДВУ

ім. пол. А. Мельника в Денвері, Кол

з глибоким смутком ділитися з Друзями і Приятелями сумною вісткою, що в суботу, 24-го березня 1990 р. несподівано відійшов у Вічність

сл. п.

ЯРОСЛАВ СТЕЦЮК

член ОУН, кол. воєн УПА, член Управи нашого Відділу та інших українських установ на терені Денверу

ПАРАСТАС відправлено 1-го квітня 1990 р. у похоронному заведенні Олімпера.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися дня 2-го квітня 1990 р. в українській католицькій церкві та на католицькому цвинтарі в українській секції в Денвері, Коло

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Залишений Родині висловлюємо глибоке співчуття.

В ЧЕТВЕРТУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

ніколи Незабутнього нашого Найдорожчого

МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

Андрія Ройовського

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

16-го квітня 1990 р. о год. 6 30 веч.

в українській католицькій церкві

св. Духа в Брукліні, Н. Й.

при 161 N 5th Street

Про молитви за спокій душі Покійного просять

дружина — ЕМІЛІЯ РОЙОВСЬКА і Родина

З жалем і сумом повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в п'ятницю, 6-го квітня 1990 р. упокоївся в Бозі наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І ВУЙКО

св. п.

Еміль Каратницький

род. 4-го грудня 1913 р.

Тлінні Останки відправлені в Вічний Спочинок 10-го квітня 1990 р. на кладовище св. Володимира, Palmerton, Pa

Горем прибиті:

дружина — ОЛЕНА

дочки —

МАРТА АМАРО з мужем МАРІОМ

і дітьми ХРИСТИНОЮ І ЛІДОЮ

ЕВА БЕЗУШКО з мужем ЮРІЕМ

племінниця — НАДІЯ КАНЮКА з мужем

РОМАНОМ і сином ОЛЕГОМ

та Родина в Україні

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 8-го квітня 1990 р. відійшов у Вічність на 80-му році життя

мій Найдорожчий МУЖ

бл. п.

ЙОСИФ ПОГОРИЛО

ПАРАСТАС — понеділок, 9-го квітня, о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Sucharsky 2324 Margaret St. Філадельфія, Па.

ПОХОРОН — вівторок, 10-го квітня 1990 р. о год. 9 30 ранку в церкві св. Йосафата у Філадельфії, Па., а опис на цвинтарі у Факс Чейс, Па.

У глибокому смутку

дружина — ПАРАСКА

та дальша Родина

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 8-го квітня 1990 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

ПЕТРО ГУЖВА

ПАРАСТАС — вівторок, 10-го квітня 1990 р. о год. 7-й веч. у церкві св. Покрови при 6610 N 11th St. Філадельфія, Па.

ПОХОРОН в середу, 11-го квітня 1990 о год. 10-й ранку в церкві св. Покрови, а опис на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

У глибокому смутку:

дружина — ДАНА

син — АНАТОЛІЙ

ТАМАРА ЗАХАРКІВ

ВАЛЕНТИНА ЯРОСЛАВ

ГАЛИНА ПУЩАК

11 вухів і 16 правнуків

РОДИНА

СПЕЦІАЛЬНІ ВЕЛИКОДНІ РАДІОТЕЛЕПЕРЕДАЧІ ГУМ Р. МАРИНОВИЧА

В неділю, 15-го квітня 1990 р.

- 1) Год 7-ма ранку — WSOU 89.5 FM — South Orange, N.J.
- 2) Год 7-ма ранку — WTEL 860 AM — Philadelphia, Pa.
- 3) Год 1-ша по пол — Manhattan Cable, Ch. 16 — New York
- 4) Год 5-30 веч — WNNV-TV CH 56 — Washington, D.C.

Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

благає всім

Роман Маринович, керівник

P.O. Box 2257, Washington, D.C. 20013

Тел. (202) 529-7606

Слухайте нас кожної неділі, год. 7-ма ранку

WTEL 860 AM

Оглядайте нас кожної неділі, год. 1-ша по пол

Manhattan Cable, Ch. 16

Виставка В. Патики в Едмонтоні

В дні 27-29-го квітня відбудеться виставка відомого малайра Володимира Патики в Едмонтоні. В. Патику народився 9-го жовтня 1929 року в селі Чорний Острів. Студіював мистецтво в Інституті Декоративного і прикладного мистецтва у Львові, який закінчив 1958 року. Після закінчення інституту експериментував у абстракціонізмі, базованому на символічній величезній писанок та інших народних мотивах. Тепер малює в експресіоністичному стилі, переважно чіткими кольорами, грубими мазками пензля, пейзажі та портрети.

В. Патику брав участь у багатьох виставках в Україні і Прибалтиці. Перша виставка в Канаді відбулася у галерії Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто в грудні 1989 року. На цій виставці картини були малювані в Канаді, багато на теми дня в Україні, де вперше поєднали синьо-жовті прапора.

В. Патику картини знаходяться в музеях Києва, Львова та у приватних колекціях. Друга виставка Патики відбудеться в Едмонтоні у приміщенні Пласто-фії Скрипник. Адреса домівки: 10150 79-та вулиця. Відкриття і прийняття буде в п'ятницю, 27-го квітня, год. 7:30 вечора. Галерія відкрита в п'ятницю від 7:30 до 9:30 вечора, в суботу від 10-ї ранку до 6-ї вечора, а в неділю від 1-ї до полудня до 6-ї год. вечора.

ADAM MINI MARKET
845 Sanford Avenue ■ Newark, N.J.
(У сусідстві Української Католицької Церкви і школи)
ЗАПРОШУЄ НА СВЯТОЧНІ ЗАКУПИ.
Наші свіжі, смачні і різноманітні вироби: шинки, ковбаси, вуджені бочки, сальцесони, пасти, а також печиво та всілякі харчові продукти заспокоять апетит найбільш вибагливих покупців.

З нагоди празника ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Бажаємо нашим покупцям та всім Громадянам Радісних і Щасливих Свят.
ЕПИСКОП ВЖЕСІНСЬКА
АДАМ ВЕЧОРЕК

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

1. Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий.
— Лорд Томас Деннінг
2. Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур, загально прийнятих міжнародними чинниками.
Професор Віллем Вагенар, автор книжки "Розпізнаючи Івана. Наукова праця з легальної психології" Вид. Гарвардського Університету
3. Якщо Іван Дем'янюк в невинності якого я повністю переконаний, буде підвищений на шибениці Ахматна, то прийдє день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного.
— Патрик Бюкенан
4. На мою думку ця справа смердить. Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка і поведінку Відділу спеціальних інвестицій (ОСІ) в нашій країні.
— Конгресмен Джеймс Траффік (демократ Огайо). "Конгресовий рекорд" з 20-го червня 1989 р.
5. Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса.
— Граф Ніколай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми досягли бажаного. За свою подвійногудну відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхітливо-примарного, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо вислати пожертви на
John Demjanjuk Defense Fund
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ

ПОДБАЙТЕ
щоб в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України в англійській мові

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA

ЦІНА
Том I \$95.00
Том II \$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$170.00 включно з пересилкою

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION Inc
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ

ПОДБАЙТЕ
щоб в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України в англійській мові

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA

ЦІНА
Том I \$95.00
Том II \$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$170.00 включно з пересилкою

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION Inc
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

В ПАМ'ЯТЬ НЕЗАБУТНЬОГО ПРЕЗИДЕНТА

Проф. Я. Рудницький читав доповідь „Життя і заслуги покійного Президента”. Сидить Г. Сенишин.

Заходами Галини Сенишин, голови т-ва Прихильників ДЦ УНР відділ в Монтреалі, 17-го січня відслужено в Катедрі Св. Софії скруменічну Панахиду в 40-ий день відходу у вічність св. п. Миколи Лівницького, Президента УНР. При співі Катедрального хору у сослуженні о. митр. Ярослава Гаймановича з української католицької церкви Успіння Божої Матері і о. прот. д-ра Ігоря Кутаща, настоятеля Катедр Св. Софії, при участі представників багатьох організацій і мирян. Довгим рядом увійшли прапороносці, репрезентуючи два місцеві пластові курені — жіночий і хлопчачий, Спілку Визволення України, Українське Національне Об'єднання — Монтреаль, Українську Стрілецьку Громаду, дивізійників, УПА, Легіон, Союз Кошицьких Українських Воїнів, Союз Українок Канади — відділ Доньки України, Українське Державне Правління, прапор провинції Квебек і державний прапор Канади. Всіх було 13.

Традиційно з трьома калачами і похиленими прапорами присутні віддали честь великому державному мужеві відспіванням „Вічна Пам'ять”, який на протязі свого життя боровся за самостійну незалежну Україну і гадуював про неї в останніх хвилинах свого життя.

В часі панахиди о. митр. Ярослав Гайманович теплим словом з'ясував цілий ряд заслуг і важливості діяльності спочилого Президента УНР. Після закінчення панахиди присутні дійшли до соборної зали, де відбулася триниза-поминалка по св. п. М. А. Лівницькому.

Президіальний стіл був

A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE
„Тисяча років ХРИСТИАНСТВА НА УКРАЇНІ”
(англійською мовою)

Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат, багато фотографій ілюстрацій (такі як: кольорові), тверда обкладинка, покрити лаком. Видання Сполученої і Красного Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США, 1988. Батимор стор. 312. Ціна 50.00 дол.

Набувати у книгарні Свободи
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці міста Нью-Джерсі платять податок до місця 6% ставового податку.

ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

звертається до УКРАЇНЦІВ в ДІЯСПОРІ просити сплатити грошові пожертви на закуп і перевезення в Україну ліків, вітамінів, харчів, одягу тощо для хворілих від надмірно радіації дітей в Україні.

Моя жертва _____ дол.
Чек випускати на Children of Chernobyl Relief Fund

Ім'я і прізвище _____
Адреса _____
Пожертви просимо вислати на адреси:
Children of Chernobyl Relief Fund or Rukh Fund
c/o Ukrainian National Ass'n
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
або
Children of Chernobyl Relief Fund or Rukh Fund
272 Old Short Hills Rd., Short Hills, N.J. 07078

УПРАВА ФОНДУ ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ
Проф. Тарас Гунчак, голова

Товариство Прихильників УНР в Чикаго

При кінці березня велику громаду Чикаго і околиць відвідав президент УНР в екзилі Микола Плав'юк. Тепер Державний Центр УНР об'єднує майже всі демократичні партії та організації діаспори. Для праці ДЦ УНР потрібні фонди, які має дати українська громада.

Коліс в Чикаго існувало сильне Товариство Прихильників УНР, яке очолював Василь Ростун. З відходом деяких партій з ДЦ ті середовища, що були з нього усунуті, припинили фінансову допомогу. Тепер коли всі активні партії повернулися до Державного Центру, в Чикаго відновлено Товариство Прихильників УНР. Тимчасова Управа складається з таких осіб:

Зіновій Туркало, голова, Олексій Коновал, Юрій Якимович та Юліан Юри-нець, члени.

Озброєний...
(Закінчення зі стор. 2)
штити танками!
А сучасність підтвердила:
— Генерал Водіонов 1989 року саперним лопатками порубав народний спалах протесту студентів Тбілісі проти сваволі Москви. Слава КПРС!
— Конфлікт між Азербайджаном і Вірменією, започаткований ще Сталіном 1923 року, призвів до введення в Баку минулого року окупаційної російської армії.
Прикладів „ефективної” дії славетної червоної армії цілком досить, щоб тим же злочинним шляхом піти на беззбройну Литву, яка так само, як Мадярщина, Чехословаччина, Грузія, Азербайджан, звужилася порушити непорушність великої Росії!

От що найбільше турбує президента Горбачова. Найголовніша проблема, якою він живе нині, — це недопущення явного зростаючого розвалу союської імперії. Цілком зрозуміла мета: за допомогою „озброєного кулака” застрахувати не тільки відважних литовців, як білорусів, українців, молдаван, народів Середньої Азії, Закавказзя. „Сваволя” литовців може викликати послідовні реакції всіх інших народів найбільшої в світі інтернаціональної тюрми.

Небезпечну авантюру затіяла з наказу президента

(Закінчення зі стор. 2)
пуляристами на Пришівщині навіть у Войводині, Югославії? Десь недавно Йосип Тереза мав сказати йтисборжним священикам: „Я такий український, як Ви русини! А Ви такі українці, як був русином Володимир Великий!”

Ті, що приймуть наступні визначення — Carpatho-Rusyn, Ryzantine, Carpathian, Carpatho-Rus, Carpatho-Russian, Carpatho-Ruthenian, Lemko, Rus, Rusin, Rusniak, Rusyn, Ruthenian, — всі за критеріями П. Магочий, мають бути зараховані до карпато-русиноської („Carpatho-Rusyn”) народності. Назва „русин” у різних варіантах осіб з третей чи четвертої генерації, незалежно, чи їхні предки з Галичини, Закарпаття або Буковини, вже не увійдуть до українців. За українцями як окремою національною групою П. Магочий визнає чотири назви: Ukrainian, Carpatho-Ukrainian, Galician-Ukrainian, Ukraine. А якщо нашіди наших поселенців в Дакоті по традиції батьків назвали себе „Little Russians”, а дехто Bukovynians (буковинці) холмшаками, поліщуками або навіть кубанськими козаками (Cossacks), то за цією експертною, вони вже не будуть українцями.

Дуже грубими нитками шита експертна ідеологія карпато-русиноської нації, яку він аперто пропонує з авторитетної позиції Катедри Українознавства Торонтоського університету. Найбільш різко та натягнено і — найменш науково — ця концепція переведена в одній із книжок П. Магочого „Our People”, Toronto, 1984, яка заслуговує на сувору рецензію, аніж цей лист.

Василь Маркусь
Чикаго, Іл.

Іван Кедрин
ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ
СПОМИНИ та КОМЕНТАРІ
Ціна \$21.25 з пересилкою
Мешканці міста Нью-Джерсі платять податок до місця 6% ставового податку

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Пресовий Фонд „Свободи”

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи” і дитячого журналу „Веселка” та підтверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 7

Архипеліскоп Петро, Урбан	20.00	Н. Хомут, Міддл Виледж	3.00
З. Бандура, Монтреаль	20.00	Г. Буган, Рочестер	2.00
М. Бігус, Аяллінгтон	20.00	Н. Гафткович, Гартфорд	2.00
Г. Куси, Морріс Плейнс	20.00	К. Дидинський, Нарборт	2.00
М. Данилик, Торонто	15.00	А. Дорошенко, Чикаго	2.00
І. Іванчик, Скарборо	15.00	Р. Жилавий, Нортон	2.00
С. Левченко, Денвер	15.00	П. Кіцла, Чикаго	2.00
Д. Марцінчук, Саскатун	15.00	І. Лавринюк, Каймбридж	2.00
д-р Я. Рожанковський, Енглвуд	15.00	В. Матичак, Чикаго	2.00
Н. Стогрин, Глендейл	15.00	М. Мельник, Амстердам	2.00
А. Чумак, Торонто	15.00	О. Михалка, Волнат Крік	2.00
В. Барабаш, Гартфорд	10.00	В. Нішук, Балтимор	2.00
С. Бачинська, Ст. Ленард	10.00	О. Олійник, Кармайл	2.00
І. Благий, Рочестер	10.00	П. Пізичий, Ст. Катаринс	2.00
А. Бугель, Міссісага	10.00	П. Соломо, Чикаго	2.00
К. Глиняк, Білмінгтон	10.00	Т. Федас, Амстердам	2.00
О. Домарадський, Вайкоф	10.00	П. Шпірка, Гілсайд	2.00
М. Дорота, Кінгелон	10.00	М. Яремко, Балтимор	2.00
І. Дуда, Перкінсфілд	10.00		
П. Іваш, Мамі	10.00		
Т. Коваль, Вебстер	10.00		
Н. Лончина, Урбан	10.00		
М. Маларич, Гамільтон	10.00		
В. Мельник, Нортвуд	10.00		
М. Микитюк, Ейджмонт	10.00		
О. Нагірник, Аяллінгтон	10.00		
К. Онуфрік, Гамільтон	10.00		
І. Пауля, Голлівуд	10.00		
В. Пашен, Парк Ридж	10.00		
Ю. Рибський, Торонто	10.00		
М. Татарська, Воррен	10.00		
І. Ташук, Порт Шарлот	10.00		
Т. Шлапак, Ст. Пітерсбург	10.00		
Г. Чорний, Форт Лі	10.00		
П. Яцук, Окала	10.00		
М. Аврамчук, Кергонксон	5.00		
І. Андрусак, Торонто	5.00		
В. Багир, Монтреаль	5.00		
Б. Базилевський, Кергонксон	5.00		
д-р В. Базюк, Бруксайд	5.00		
М. Бартошук, Сиракюз	5.00		
Х. Брикочин, Магопек	5.00		
М. Бручковский, Су Сейнт Марі	5.00		
Я. Бучма, Кайс Виледж	5.00		
Г. Ваверчук, Торонто	5.00		
М. Валчик, Сиракюз	5.00		
О. Винницький, Ля Саль	5.00		
Б. Глинський, Денвер	5.00		
І. Грицьк, Рочестер	5.00		
А. Долницький, Монтреаль	5.00		
Л. Домазар, Вестон	5.00		
Р. Дражньовський, Мекван	5.00		
Г. Жирук, Білмінгтон	5.00		
А. Зварун, Розлін	5.00		
В. Копельш, Колумбус	5.00		
Ф. О. Кульчицький, Ст. Піт Біч	5.00		
М. Лягата, Дітройт	5.00		
Е. Майбо, Ірвінгтон	5.00		
М. Мартинюк, Клифтон	5.00		
Е. Матіш, Алікаппа	5.00		
Ю. Озга, Нейпервілл	5.00		
А. Олійник, Філдсфілд	5.00		
М. Петрівський, Клівленд	5.00		
О. Плешкович, Парк Ридж	5.00		
Д. Підлуська, Лівінгстон	5.00		
О. Решетин, Оттава	5.00		
Я. Саватинч, Рочестер	5.00		
В. Савка, Гетфілд	5.00		
М. Садик, Лассейк	5.00		
Р. Соболь, Оук Брук	5.00		
С. Стадник, Чикаго	5.00		
К. Стефанів, Фальтонвілл	5.00		
З. Таран, Мекенісвілл	5.00		
С. Тисовський, Ст. Пол	5.00		
М. Трач, Парма	5.00		
І. Чуміловський, Скенектеди	5.00		
Е. Шкурат, Монтреаль	5.00		
М. Яровенко, Елізабеттаун	5.00		
М. Ярош, Кінгелон	5.00		
В. Ясінський, Дітройт	5.00		
Я. Сенишин, Геркімер	4.60		
М. Фаліон, Парма	3.00		

BUSINESS SERVICE

Українська фірма „КАРПАТИ”
ВАСИЛЬ ЧОПАН
займається побудовою будівлею, переробкою бейсментів, кухонь, лазнічок; встановлює центральні опалювальні системи; настелюванням килимів, ламінованим і обкладанням плитками; перекриттям дахів; напругою холодильників і мийних машин.

Повне забезпечення. Оцінка величезних і малих робіт безплатна.
Тел.: (718) 545-3611

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ
ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ ЗАСТРИКИ COLLAGEN ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК JIM BARAL, M.D. ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології
(212) 247-1700
210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. Bway & 7th Ave.)
Medicare приймається
Пациєнти приймаються тільки за домовленістю
Працюємо також в суботу
Можемо знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

MAE MO BANDURI НА ПРОДАЖ

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговує ШИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавід Брукліні перенесенням тілних останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів ставимо на цвинтарі св. Андрія в Бавід Брукліні св. Духа в Гемптонбургу та інших відомих спільних фірм
Cypress Hills Monuments
Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ
К. М. КАРДОВИЧ
О. ЛОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332
Відкрито кожного дня в суботу включно від 9:30 до 5:00 по пн.
На бажання і для вигоди клієнтів радо заведемо до Вашого дому з проектами і порадами.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА САРЖАК, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаго, Іл., померла 22-го лютого 1990 року на 99-му році життя. Нар. 12-го грудня 1912 року у Ватербірі, Кт. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку мужа Андрія, дочок Розанну Паско і Лінн Бангорські; сина Андрія мол. і Дуняса. Похорон відбувся 24-го лютого 1990 року на Вест Семетері в Брістолі, Кт.
Вічна Їй Пам'ять!

Петро Бурин, секр.

МАТВІЙ І. ПОП, член УНС Відд. 16-го Т-ва „Пролетарі” в Спрінг Беллі, Н.Я., помер 26-го січня 1990 року на 73-му році життя. Нар. 1917 року в Гемптонбургу, Мич. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Ольгу (з дому Пасічник), дочок Гелен і Ненсі з родинами та дитину в ЗСА, Канаді й Україні. Похорон відбувся 29-го січня 1990 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Я.
Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ ЯКУБОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 106-го в Чикаго, Іл., помер 15-го лютого 1990 року на 67-му році життя. Нар. 15-го лютого 1923 року в Чикаго, Іл. Залишив у смутку дружину Бертю. Похорон відбувся 17-го лютого 1990 року на цвинтарі Кайн оф Гевен в Гілсайд, Іл.
Вічна Їй Пам'ять!

Управа Відділу

ЮРІЙ АРТУШЕНКО, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаго, Іл., помер 1-го лютого 1990 року на 99-му році життя. Нар. 15-го квітня 1890 року в Полтаві, Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Гелен і сина Роберта Ігоря. Похорон відбувся 17-го лютого 1990 року в Елмвуд Рівер Гров.
Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

МИКОЛА КІНЬ, член УНС Відд. 220-го Б-ва св. Петра і Павла в Чикаго, Іл., помер 20-го жовтня 1987 року на 78-му році життя. Народився на Україні в Лемківщині. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку сестру Марію Вробель у Франції. Похорон відбувся 26-го жовтня 1987 року на цвинтарі Кальварія у Янгствані, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!

Управа

АДАМ РИЖИЙ, член УНС Відд. 174-го Т-ва „Ватра” в Дітроїті, Мич., помер 1-го березня 1990 року на 76-му році життя. Нар. 1913 року у Львові. Членом УНС став 1978 року. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Роберта, дочку Мотрою з мужем Робертом, двоє онуків Анію і Миколу та близьку і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 3-го березня 1990 року на цвинтарі Божого Гробу в Савтфілд, Мич.
Вічна Їй Пам'ять!

Атанас Слюсарчук, секр.